

ALINARI

N.º 211

DESEMBRE 92

GRATIS
RAPIDO
ECCURSO
... ..

UN INTERÈS D'ALTURA

FINS AL

12 %
T.A.E.*

R B E 360/92

SUPER COMPTE

BANCA MARCH

**Informi's a qualsevol de les nostres oficines
o telefonant al 900-300 202**

** Des de 500.000 Pts. les primeres 175.000 sense remunerar.
Remuneració segons trams. Exemples de T.A.E.: 1.000.000 Pts.: 5,62%;
10.000.000 Pts.: 9,82%; 50.000.000 Pts.: 12%*

*Salutació
El Consell de
Redacció
de la revista
Algebélí, vos desitja
unes bones festes de
Nadal i Cap d'Any, i
que la salut, la pau i
la llibertat no ens
faltin al 1993.*

Fe d'errades

• A l'Editorial del passat mes de novembre, vàrem tenir un lapsus de composició i ens vàrem deixar d'escriure una frase que va canviar tot el significat del paràgraf.

Al tercer paràgraf volíem dir: "La veritat és que estàvem mal acostumats i ara tenim uns compromisos adquirits als que haurem de fer front. Tenim uns hàbits que per posar un símil fàcil, podríem dir de primer plat, segon, postre, cafè, copa i puro; i de moment el restrenyiment que patim és per a la copa i el puro per uns, per altres les postres i per als de sempre, els més rics, encara es fan més poderosos. Però el primer plat i el segon, gràcies a Déu, encara no falta a ningú".

Dues passes endavant, una endarrera

La Llei d'Espais Naturals (LEN), aprovada pel Parlament Balear la passada legislatura, va posar fi a una etapa de la nostra història marcada per les batalles constants entre el moviment ecologista i algunes promotores urbanístiques per preservar o edificar alguns espais naturals que havien escapat del primer boom de la construcció. Sa Dragonera, Es Trenc, S'Albufera, Sa Canova, Cabocorb o Mondragó són topònims que han quedat per recordar una lluita col·lectiva i desordenada; incapaç de frenar el desordre que imposava la lògica de les inversions, mancada d'unes Directrius d'Ordenació del Territori que harmonitzassin el creixement i la conservació del patrimoni comú.

La Llei d'Espais Naturals no organitzava el territori de les Balears, no ens permetia saber què podíem fer i on podíem fer-ho, però, almanco, delimitava els espais on no podríem fer determinades construccions; almanco preservava una part substancial del nostre paisatge. No era la terra de Canaan, però era una passa endavant en la travessa del desert.

Ara, el Parlament Balear, a instàncies del grup PP-UM, ha iniciat els tràmits per modificar aquella Llei. Els arguments de la majoria són ben vàlids: el text vigent de la LEN presenta unes equivocacions, uns errors que s'han de subsanar per no perjudicar interessos legítims. Seria necessari estar-hi d'acord si els

diputats del PP-UM haguessin explicat, un per un, els errors que han detectat en la LEN i si justificassin cadascun dels retalls que proposen.

No ho han fet, i això ha obert la veda de les sospites. L'experiència ens fa veure interessos particularment inconfessables darrera cada quarterada usurpada a la natura, darrera cada paisatge furtat a les generacions futures. Més quan el text presentat pel PP-UM és particularment impresentable, amb errors que delaten preses i amb uns mapes indecifrables que fan impossible el debat. En alguns casos, els retalls són tan grans que just els explica la demagògia o la venjança.

Si la Llei ha de reformar-se, és necessari el consens. L'Ordenació del Territori no pot ser moneda de canvi, no pot estar en mans de trànsfuges ni pot ser imposada per les majories. No podem malbaratar els mapes cada quatre anys en funció dels resultats electorals. La seguretat jurídica demana estabilitat.

Després de nou anys d'autonomia encara no tenim aprovades unes Directrius d'Ordenació del Territori previstes a la Llei. El present i el futur són plens d'incertesa. Terra i ciutadans cohabituen sense cap llei que els empari. Mai no sabem què passarà demà. La LEN va ser una passa endavant. Ara no hauríem de tornar a Egipte.

Editorial conjunta Premsa Forana

ALGEBELÍ
N.º 211

Desembre
1992

Edita: Associació Cultural Algebélí
N.I.F. G-075124219
Carrer Joan Carles I, 44-1.r
Apartat de correus nº20
Informació telèfon: 537161

Director: Miquel Àngel Campaner Borrás. Consell de Redacció: Maria Cerdó Gregori, Catina Ballester Moragues, Jaume Ramis Sans, Antoni Moragues Picó, Margalida Ramis Fornés, Immaculada Roca Balaguer. Col·laboradors a aquest número: Pere Fiol, Damià Payeras, Joana Fornés, Bel Socías, Francesc Aguiló, Maria del Mar Ramis, Bartolomé Riutord, Juan José Ferrer, Paco Tugores, Salvador Soberats, Martomeu Martorell.

Imprès en
paper reciclat

Sessió Extraordinària celebrada dia 12 de novembre de 1992

Presideix el Sr. Batle D. Miquel Ramis Martorell i hi són presents tots els regidors amb l'excepció de D. Josep Llinares Martorell.

1.- Es va aprovar l'acte anterior per unanimitat

2.- Informació del Decret de Delegació

Es va informar als reunits del Decret de 20 d'octubre i el de 9 de novembre de 1992 de delegació de les seves funcions per absentar-se del terme municipal.

3.- Aprovació del calendari de festes de 1993

Per majoria acordaren fixar i posar com a festa de caràcter local dia 24 de juny, festivitat de Sant Joan Baptista, i dia 12 d'abril, segon dia de Pasqua (Romeria de Sant Vicenç). També acordaren presentar dit acord a la Direcció Provincial de Balears del Ministeri de Treball i Seguretat Social.

4.- Nomenament d'advocat i procurador en relació al recurs contenciós administratiu 764/92

D'acord amb l'article 82.3 del ROF, acordaren per unanimitat que nomenarien els lletrats D. Pedro Aguiló Monjo i D. Pedro Moranta Socías i els procuradors dels tribunals de Palma de Mallorca D. Antonio Nicolau de Montaner i D. Juan J. Pascual Fiol i, de Madrid, D. Carlos Ibáñez de la Cadainere perquè defensin i representin a-

quest Ajuntament en el recurs contenciós administratiu interposat per D. Lluís Pascual Antich en nom i representació de Telefónica de España, S.A., contra la seva resolució de 30 de juny de 1992 que va acordar la suspensió de les obres d'instal·lació de telèfons als polígons IV i VII.

Seguidament acorden remetre l'expedient a la Sala del Contenciós-administratiu del tribunal superior de Justícia de les Balears i facultar el Sr. Batle per a la signatura de tots els documents que siguin necessaris per a la seva execució.

5.- Adquisició de terrenys de D. Gabriel Ramis Ramis afectats pel carrer Cristòfol Carrió

Per unanimitat acceptaren la cessió que a l'Ajuntament fa D. Gabriel Ramis Ramis d'uns terrenys de 700 m.2 afectats per l'al·liriació del carrer Cristòfol Carrió. Disposaren que es vallassin els dits terrenys amb marès. Finalment facultaren el Sr. Batle per a les signatures que fessin falta als documents.

6.- Adquisició de terrenys de Dona Sebastiana Carbonell Sastre i altres, afectats pel carrer Cristòfol Carrió

Acceptaren per unanimitat la cessió que fa Dona Sebastiana Carbonell i D. Bartomeu Sastre a l'Ajuntament d'uns terrenys de 427m2. També disposaren entre tots que es vallassin amb tres files de marès.

7.- Petició de propietats de la zona de Son Sant Martí

Aprovaren per unanimitat que la zona de Son Sant Martí torni a ser qualificat com a sòl urbanitzable programat. Acordaren remetre aquest acord al Parlament, al President de la CAIB, al Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, i també al President del CIM i de la CIUM.

8.- Compensació per instal·lacions depuració d'aigües residuals

Deixaren l'assumpte pendent per a un millor estudi.

9.- Subvenció a la BUAM

Concediren una subvenció a la BUAM, amb càrrec al Pressupost de Despeses de 1992, que puja 1.042.000 ptes. per les activitats musicals dels mesos de juny, agost, setembre i octubre d'aquest any.

10.- Subvenció a la Parròquia

Es concediren 2.500.000 ptes. per a la restauració de l'orgue parroquial.

11.- Subvenció menjadors escolars

Es concedí una subvenció de 45.000 ptes. a l'APA del Col·legi Sant Francesc per ajuda assistencial a la família Sastre Amengual per al menjador escolar, des d'abril a juny d'aquest any.

12.- Modificació Ordenança Fiscal de l'Impost sobre Activitats Econòmiques

A causa de la greu crisi econò-

mica actual i considerant l'impost del Padró corresponent a l'exercici de 1992, acordaren mantenir el municipal del l'14 i no modificar la vigent Ordenança Fiscal.

13.- Modificació Ordenança Fiscal del preu públic a l'Escola de Música

Es va acordar modificar l'ordenança fiscal que regula els preus de l'Escola de Música i exposar l'expedient al públic durant 30 dies per a possibles reclamacions.

14.- Modificació Ord. Fiscal de la Taxa Cementeri Municipal

Es va aprovar per unanimitat i s'exposarà al públic per a possibles reclamacions.

15.- Modificació Ord. Fiscal de la Taxa per retirada de vehicles de les vies públiques

Es va aprovar per unanimitat i s'exposarà al públic per a possibles reclamacions.

16.- Modificació Ord. Fiscal de la Taxa per expedició de documents

administratius

Acordaren deixar-ho per estudiar-lo millor.

17.- Modificació Ord. Fiscal de la Taxa per servei de l'escorxador

Es va aprovar per unanimitat i s'exposarà al públic per a possibles reclamacions.

18.- Modificació Ord. Fiscal del preu públic per parades, barraques, etc.

Acordaren estudiar-ho millor.

19.- Modificació Ord. Fiscal del preu públic per ocupació de terrenys de la via pública per taules i cadires

Es va aprovar per unanimitat i s'exposarà al públic per a possibles reclamacions.

20.- Modificació Ord. Fiscal del preu públic per les reserves de vies públiques per a aparcament

Es va aprovar per unanimitat i s'exposarà al públic per a possibles reclamacions.

La Ràdio Municipal, sona o no sona?

*E*stam preocupats des d'Algebelí pel fet que acabam l'any i encara la ràdio no ha sonat.

*H*em volgut remarcar un poc aquest tema per veure què li passa a la ràdio i a veure si parlant-ne tots, la cosa s'anima.

Què diuen els qui la fan?

-
- 1.- Què li passa a la ràdio?
 - 2.- Què ha estat d'aquella il·lusió de fa uns tres anys?
 - 3.- Creus que la manera de funcionar ara la ràdio ara, és la millor per arribar a consolidar-se com a mitjà de comunicació dins el poble?
 - 4.- Creus que la ràdio ha suscitat interès en el poble?
 - 5.- Quina és l'actitud de l'Ajuntament cap a ràdio Albuhaira?
 - 6.- Quin és el futur a curt i llarg termini de ràdio Albuhaira?
-

Josep Siset

1.- Aquesta pregunta la veig poc concreta. A més, sembla que està plantejada ingènuament, o tal vegada, amb un ventall d'intencions que desconec. I dic això, perquè al passat número d'Algebelí del mes de novembre, a la pàgina 27, es va redactar una nota informativa, de forma sintetitzada, explicant les raons del llarg silenci i al mateix temps s'anunciava la propera obertura de les emissions de la ràdio. La pregunta em suggereix una certa incoherència.

2.- Jo i els pocs que quedam, encara hi som perquè mantenim la il·lusió, uns com el primer dia i altres minvada, però encara hi som.

3.- Dificilment es pot consolidar un mitjà de comunicació que funciona de forma intermitent, que fins ara ha emès amb mancances tècniques, i que el seu capital humà és molt reduït. Però nosaltres, els qui hem decidit seguir, de moment, crec que no som els responsables d'aquesta consolidació. A tots ens varen convidar a col·laborar fent un programa radiofònic, i així ho hem fet. Tampoc no som un bloc homogeni, cadascú a Ràdio Albuhaïra pensa i fa lliurement, fins i tot, feim i pensam de manera distinta. No som els de la ràdio, com diu algú.

4.- Sóc molt escèptic. Resulta extraordinàriament complexa, en aquest cas, saber què interessa o no al poble. De totes maneres pens, sincerament, que l'audiència, fins ara, ha estat minoritària.

5.- Ara mateix la ràdio té un local i uns equipaments acceptables. Però per arribar a aquest punt ha hagut de passar molt de temps i innumerables renovacions. L'Ajuntament tardà dos anys per decidir-se a anomenar un regidor

que es preocupàs del funcionament de la ràdio; finalment fou en Toni Cotó, qui des de fa uns mesos, es movilitza per tal que les deficiències tècniques desapareixin, i això és d'agrair. Però per altra banda a mi sempre m'ha donat la impressió que ni l'equip de Govern de l'Ajuntament ni tampoc l'oposició, no han elaborat mai, ni per separat ni conjuntament, un projecte seriós per a la ràdio, i allò que es du a terme sense projecte...

6.- De moment, encara que som pocs, tot d'una que la part tècnica estigui enllestida, començarem (imagín que serà pel gener). Jo per la meua banda intentaré aportar tot l'esforç i la il·lusió possible, com he fet fins ara, en els propers 6 mesos. Després, si persisteix la inexistència d'un projecte seriós, m'hauré de replantejar la meua continuïtat.

Antonio Serra Sastre

1.- Bueno, realmente no sé lo que le pasa a la radio municipal, lo que es cierto es que hace unos años había más gente interesada en hacer radio, pero por la causa que no conocemos, poco a poco se han ido alejando de la misma, quedando solamente unas cuantas personas.

A lo mejor esto es bueno, puesto que se han quedado los que realmente quieren que la radio funcione y ésto es de agradecer. Esperemos que entre todos podamos conseguir que la radio vaya a más.

2.- No sé lo que pasaba hace tres años, puesto que en aquellos momentos yo no era el Delegado encargado de Ràdio Albuhaïra y, como ya he comentado en la anterior pregunta, es posible que antes hubiese más ilusión, quizá la novedad.

Lo que si puedo decir es que hay al-

gunos miembros de Ràdio Albuhaïra a los que les queda ilusión y no quieren que el proyecto se pierda o desaparezca y estoy seguro que entre todos conseguiremos que esto funcione.

3.- Puede ser que no sea la adecuada, pero de momento es la única que hemos puesto en práctica. Estamos buscando y esperando la fórmula o solución que ayude a consolidar la radio.

4.- Realmente ha suscitado poco interés en el pueblo de Muro. Creo que esto se puede deber a que no hemos sabido darnos a conocer como debíamos o tal vez el que solamente hay programación los sábados también influye. Esperamos que en esta nueva etapa que está a punto de empezar, todo nos salga mejor y por supuesto, hacer saber que en Muro existe una radio municipal.

5.- Pienso que la actitud del Ayuntamiento con Ràdio Albuhaïra es de total colaboración y de plena disposición para que ésta funcione, porque esto significaría un buen aprovechamiento del dinero invertido en el equipamiento de la misma. Poco a poco se ha ido dotando a la radio de más material técnico. Se ha pasado de casi nada a un equipo muy aceptable.

En definitiva, el Ayuntamiento quiere que la radio funcione y funcione bien, y que sea otro medio de comunicación hacia y para el pueblo de Muro.

6.- Creo que el futuro de Ràdio Albuhaïra está en manos de todos, primero en las de los que les gusta la radio como hobby y actualmente llevan a cabo la programación, en manos del Ayuntamiento que gobierne, para encontrar las soluciones más adecuadas y asimismo, pienso que depende mucho de la audiencia que tenga la radio y de la trayectoria de la misma.

Quisiera decirles a los que actualmente sostienen Ràdio Albuhaïra, que no pierdan la ilusión ni las ganas de trabajar por amor al arte y que cuenten con nuestro apoyo para lo que necesiten.

Antonio Gutiérrez

1.- Como en años anteriores, en junio iniciamos un período de descanso, que en esta ocasión se ha prolongado más de lo deseable, incluso para los que participamos más directamente en la radio.

Este retraso es debido a problemas técnicos del material de la emisora (micros, mezclador, teléfono, etc.). Hemos buscado soluciones definitivas a estos problemas, pero la falta de técnicos especialistas en emisoras de radio, ha hecho que tardaran más de lo inicialmente previsto en solucionarlos.

Desde estas páginas aprovecho para pedir disculpas por el retraso en el inicio de las emisiones.

Creo estar en condiciones de anunciar que en la primera quincena de enero, estaremos en las ondas y nos podréis sintonizar en el 107.7 FM.

2.- La ilusión, por lo que a mi respecta, permanece intacta. Hemos pasado por períodos más o

menos críticos, pero siempre hay que mirar las cosas desde el punto de vista positivo.

3.- Creo que por ahora es la única. Pero si alguien nos presentara un proyecto mejor, creo que no habría dificultades por nuestra parte en asumirlo. Somos gente aficionada, que incluso perdemos horas de descanso, para hacer llegar nuestras ilusiones y voces al pueblo de Muro. La radio siempre ha estado abierta a todos los que quieran participar en ella, buscamos soluciones y nuevos programas que sirvan para mejorar la calidad de nuestras emisoras.

4.- No puedo ser muy optimista. Realmente poco ha sido el interés demostrado por las gentes del pueblo, hacia la radio. Sólo grupos muy determinados, como suele ser habitual en todas las actividades de tipo cultural que se realizan en Muro, han mostrado un cierto grado de participación. Me da la impresión que en ocasiones sólo nos escuchan nuestros amigos y familiares.

5.- Desde el Ayuntamiento siempre hemos recibido apoyo, sobre todo material y económico, en la medida de lo posible. Desde el inicio del proyecto de Ràdio Albuhaire, el Ayuntamiento nos ha respaldado. Pero lo más importante

para mi, es que podemos presumir de ser una Radio Municipal independiente y plural.

Agradezco personalmente a Toni Cotó las gestiones que realiza constantemente para el buen funcionamiento de la radio.

Al Consistorio sólo le pediría que procurase tener iniciativas que hagan de la radio un proyecto más divulgativo y educador.

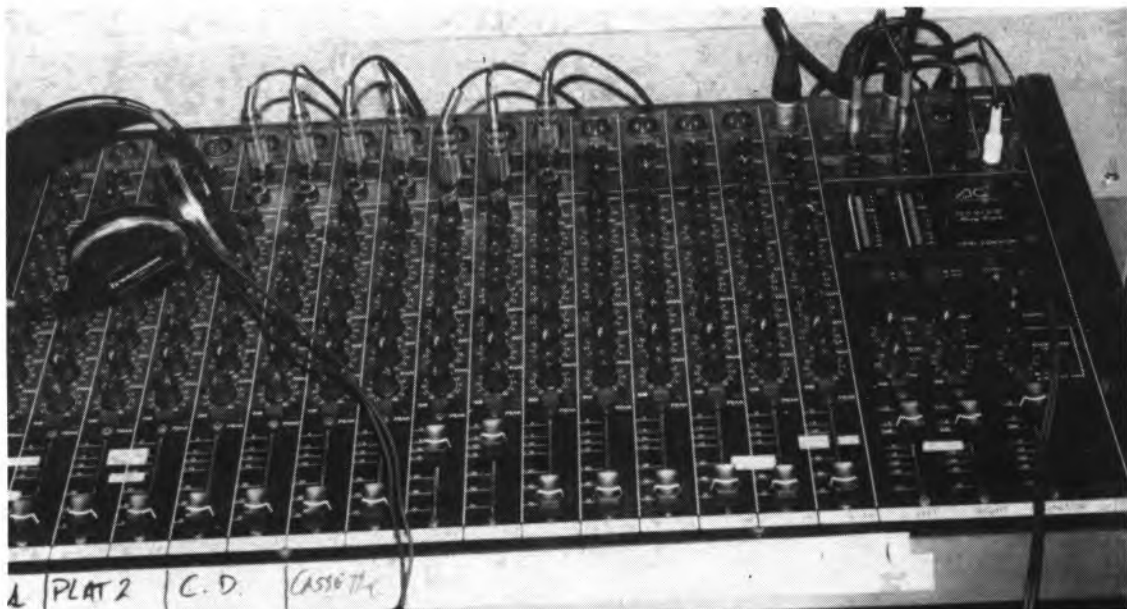
6.- El futuro no es nada claro. A corto plazo iniciaremos las emisiones en breves días, con un nuevo programa, tipo magazine (Plaça Major), en el cual depositamos muchas de nuestras esperanzas, pues contaremos con un grupo de chicas jóvenes, muy ilusionadas en este proyecto.

Como novedades podemos decir que las emisiones del 107.7 conectarán con la RAC durante las 24 h. del día y por fin contamos con teléfono, que nos permitirá hacer un tipo de programa de más contacto con la gente.

A largo plazo el futuro está muy negro. Necesitamos savia nueva, es decir, gente con nuevas ideas y muchas ganas de trabajar. Algunos precisamos el relevo.

Agradezco el soporte económico que nos han dado un grupo de patrocinadores, que nos permiten subsistir y seguir en la brecha una temporada más.

Ràdio Albuhaire sonó y sonará.

Antoni Català Niell

1.- Pens que la ràdio va començar amb una cama coixa, però amb la il·lusió i les ganes que teníem tots de començar, els problemes varen passar inadvertits i ara estem sofrint les conseqüències.

És a dir, que cada any abans de començar la temporada, ens dedicam a canviar i revisar els aparells antics per uns especials de ràdio, per tant, això implica un gran esforç econòmic i humà, però crec que al final arribarem a tenir una ràdio tal com toca i podrem estar orgullosos d'ella.

2.- Aquella il·lusió pot esser que fos més palpable fa uns tres anys, perquè era la novetat, però ara aquella encara segueix vigent, malgrat que ara sigui una il·lusió més realista i més condicionada, ja que coneixem més els problemes.

3.- No, crec que per arribar a consolidar-se com a mitjà de comunicació es necessita tenir més participació per part del poble i que hi hagi una programació regular durant tota la setmana amb programes ben preparats d'interès públic, i en això estam treballant.

4.- Crec que no ha suscitat l'interès que tots voldríem hagués tingut. No sé si ha estat per falta d'informació, per no saber l'horari per sintonitzar els programes, o tal vegada per culpa de les persones que hi hem participat al no saber despertar l'interès necessari per poder guanyar audiència. Crec que el més ideal seria tenir una emissió regular tota la setmana i sobretot les hores d'oficina o de negoci, que és quan es sintonitza la ràdio.

5.- Durant aquests anys ha estat una mica variant en un principi. En canvi actualment comptam amb un regidor delegat que ens dona tot el suport i és a la nostra disposició, i estam considerats com a ràdio municipal dins l'Ajuntament.

6.- Crec que aquesta pregunta la hauria de respondre el poble, ja que hi ha molt poca col·laboració per part dels murers a l'hora de venir, per exemple, per una entrevista o per un altre tipus de col·laboració. Trobam molts d'obstacles.

Miquel Moragues Picó

1.- A la ràdio no li passa res i li passa tot. Seria molt extens contar tot el que passa, per això tan sols diré que a causa d'uns problemes tècnics encara no hem començat, però ho farem molt prest.

2.- És evident que sense il·lusió no es fan les coses. Jo mantenc la mateixa il·lusió del primer dia, ara bé, del que sí estic un poc decepcionat, és veure que la ràdio no funciona tan bé com voldria, i que no hi ha manera de consolidar-la.

Però podem estar segurs que si ho feim és perquè hi passam gust i perquè mantenim un poc d'il·lusió, sinó no ho faríem.

3.- Si parlam de programació, el desitjable seria que la ràdio emetés tot el dia, els set dies de la setmana, però fins ara no ha estat possible, ja que tots els components de ràdio Albuaira estam treballant i tan sols podem emetre els dissab-

tes.

Si parlam d'organització, la meua opinió és que la ràdio hauria de funcionar com Entitat Cultural i d'aquesta manera es podrien organitzar moltes més activitats i la ràdio no es resumiria a parlar per un micro o en posar discs durant una hora. Però per això necessitam molta més gent dels qui som.

4.- És evident que no. Crec que són molts pocs els veïns que saben que a Muro hi ha una Ràdio Local i encara menys els qui l'han escoltada qualche vegada.

Tan sols ha suscitat interès al poble qualche entrevista política o qualche debat polític, per l'altra part, la gent no s'assabenta si la ràdio està funcionant o no, la qual cosa, pels que actualment feim ràdio, és molt trist.

5.- L'Ajuntament sempre ens ha donat total llibertat per fer el tipus de ràdio que nosaltres hem volgut i mai ens ha censurat cap programa ni cap informació. La seva actitud cap a la ràdio és exclusivament econòmica. Ell fins ara han pagat quasi tota la instal·lació de l'emissora, però jo crec que això no basta.

Hem d'agradir la bona voluntat del regidor Antoni Serra perquè la ràdio vagi endavant, però enyoram una relació més conjunta entre ells i nosaltres, que faci que la ràdio sigui un mitjà de comunicació de pes al nostre poble. Necessitam idees, projectes, etc. i això ha de partir des de l'Ajuntament.

En definitiva, crec que a la ràdio actual no se li ha tret el profit que hauria de donar, tant per la inversió feta com per les possibilitats que dona tenir una ràdio local.

6.- És clar que nosaltres no hi estarem sempre. Per això crec que el futur de l'emissora no depèn de cap dels components actuals de la ràdio, sinó que la seva continuïtat està fermada exclusivament a l'Ajuntament. No hem d'oblidar que la ràdio és municipal, per tant, és competència del Consistori el que la ràdio continuï o no.

Jaume Moragues Vallespir

1.- Crec que el que li passa a la ràdio és el resultat d'una llarga llista de dificultats, a les quals ha hagut de fer front des d'abans de la seva inauguració. M'explicaré. Malgrat que el projecte de creació de la ràdio municipal, formava part d'un pla d'actuacions dins l'àrea de Serveis Socials, mai no hi va haver un interès clar per part de l'Ajuntament. Des d'aleshores la ràdio ha funcionat gràcies a la il·lusió d'un grup de persones desinteressades, sense oblidar l'aportació econòmica —mínima— de l'Ajuntament, que fa cosa d'un any ha nomenat un regidor responsable.

Amb totes aquestes condicions i sense un projecte clar de funcionament per part de l'Ajuntament, no és estrany que, des de la seva inauguració, la ràdio no hagi sabut quin era el paper que havia de desenvolupar dins el poble i s'hagi trobat en situació de crisi constant.

2.- L'única raó que explica el fet que la ràdio hagi funcionat així com

ho ha fet fins ara, és la il·lusió d'una gent que, lluitant contra tots els elements, va aconseguir fer realitat aquest projecte. Però la il·lusió, quan ha de lluitar contra tants i tants d'entrebancs (equip d'emissió de pèssima qualitat, desorganització, falta d'interès per part de l'Ajuntament, no veure recompensat el sacrifici que comporta la dedicació voluntària...) minva. No obstant, si encara ara es parla de tornar enllestir les emissions, deu ser perquè, d'il·lusió, en queda una mica, per ara.

3.- No, de cap manera. Sense projectes i organització és difícil que una entitat pública o privada arribi a consolidar-se enlloc. Crec que és l'Ajuntament qui s'ha de plantejar com consolidar definitivament la ràdio, perquè, als que cada dissabte dediquen la seva il·lusió a fer programes, no se'ls pot demanar res més.

4.- La ràdio, en conjunt, no crec que hagi suscitat un elevat interès. El que sí ha fet ha estat suscitar una mica de curiositat gràcies a alguns programes que s'han escoltat amb atenció i, fins i tot, han aconseguit que la gent en parlés i en discutís, tant al carrer com a l'Algebelí.

5.- Actualment, l'actitud de l'Ajuntament és millor que fa un any, ja que des de que s'anomenà un regidor responsable de l'emissora, s'han pogut exposar més clarament les dificultats, els problemes han tengut solucions més rà-

pides i com a mínim, hi ha hagut més coordinació. De totes maneres, i encara que l'actitut hagi millorat, pens que l'Ajuntament ha d'elaborar un projecte clar del què vol aconseguir amb la ràdio que, no s'ha d'oblidar, és municipal.

6.- El futur a curt termini pareix ésser clar: aviat la ràdio es tornarà a posar en funcionament. Serà després d'un dels moltíssims períodes que ha estat tancada per canvis de material i reajustaments tècnics.

Quant al futur, a llarg termini, ja és més difícil respondre. No sé què deu pensar l'Ajuntament sobre com ha de seguir funcionant l'emissora, quan la gent que actualment hi col·labora se'n vagi.

Ràdio Albukaira

vos desitja un

Bon Nadal

i

feliç Any Nou

**AL TANCAMENT DE L'EDICIÓ,
HEM SABUT QUE COMENÇARÀ
A EMETRE DIA 9 DE GENER**

**& Massatges terapèutics
& Quiropràxia - Osteopatia
& Reflexologia Podal**

Antonio Fernández Cladera
Tècnic diplomad

- Artrosi
- Relaxació
- Ciàtica
- Cel·lulitis
- Migranyes

- Lumbàlgia
- Esportius
- Tortícoli
- Stress
- Dolors...

C/. Escola, 133-1r
Tel. 54 23 74

07420 sa Pobla

Què diuen els qui l'escolten?

Joan Moragues Pujol

1.- Algunes vegades, però l'escoltava més abans, quan va començar a funcionar.

2.- No l'escolt massa temps, però un dels programes que m'agrada més és l'informatiu.

3.- No, crec que molta gent la desconeix. S'hauria d'informar més al poble sobre la seva programació i explicar un poc de què va cada programa.

4.- El que m'agrada més és la seva existència i l'esforç que fan aquest grup de persones per dur-la endavant. Quant a canviar qualche cosa, com que no sé gaire com funciona, això val més deixar-ho per a les persones que hi estan al capdavant. Ara bé, crec que una major informació podria augmentar la seva audiència.

Antoni Moragues Mairata

1.- Sí.

2.- Normalment escolt qualche programa de música i l'informatiu.

1.- Escoltes ràdio Albuhaira?

2.- Quantes hores l'escoltes els dissabtes i quins programes?

3.- Creus que la ràdio és coneguda al poble?

4.- Què és el que t'agrada més i què canviaries?

3.- Sí, encara que crec que no l'escolta massa gent.

4.- El que més m'agrada és que informa de les notícies que més ens afecten i de les del poble.

Canviaria la cobertura que té, ja que crec que seria millor que cobrés una zona més ampla.

Francesc Aguiló Serra

1.- L'escoltava només els dissabtes.

2.- Des de que començaven els de "Mesclat Negre" fins a l'hora de dinar.

A més del programa esmentat, els "Xep-a-xeps a la una", "l'Informatiu", i les entrevistes

d'en Miquel Porquer. "Espigolem la gent", també.

3.- Crec que tenia una difusió molt per davall de les seves possibilitats reals, tal vegada per falta de continuïtat, tal vegada per falta de l'entusiasme i organització necessaris per donar-li l'impuls definitiu.

4.- Personalment, el que m'agrada més era l'informatiu i, en general, les entrevistes. M'agradaven també els desveriaments literaris de la gent de "Mesclat Negre", però no la seva selecció musical.

Canviaria essencialment l'organització i el plantejament general de la ràdio. Crec que hi ha d'haver una espècie de consell directiu que s'encarregi de seleccionar amb un cert rigor els programes que s'han d'emetre i la gent que els ha de dirigir. Col·locar una persona que no tengui un mínim de gràcia per comunicar és un error greu, perquè la gent canviarà ràpidament d'emissor. S'han de vigilar els continguts, que siguin atractius per a la gran majoria; hi pot haver programes més elitistes però a les hores adequades. He comentat abans la música de "Mesclat Negre"; a una hora punta del dissabte de matí no es pot fer una programació musical basada en el "heavy metal" o en el "rock dur", per exemple. S'ha de controlar l'audiència de què gaudixen amb la finalitat de millorar i fer els canvis oportuns. Pens que és essencial que segueixi emetent durant l'estiu i que se la doti dels mitjans tècnics per tal que es pugui sentir des de la Platja de Muro i Can Picafort, al manco. I, sobretot, és essencial un grup humà de gent dedicada i amb imaginació per tal de donar-li la màxima difusió, i d'aconseguir els mitjans econòmics necessaris, amb publicitat o com sigui, que permetessin a una persona o dues, treballar-hi amb una certa dedicació. Emetre per rutina i amb falta de ganes pot fer-li més mal que bé a la ràdio. O es fa amb entusiasme o es tanca.

Què celebrem a Nadal?

Quan Jesús va nèixer, Palestina estava sota la dominació romana, i el seu calendari era el que tenia l'Imperi Romà, el qual comptava els anys a partir de la fundació de Roma, feia 752 anys per Romulus i Remus vora les aigües del Tíber.

Per la Història sabem que l'Emperador Octavi August, successor de Juli Cèsar, governà des de l'any 31 abans de Crist fins a l'any 14 d.C. i que Tiberi August començà a regnar dia 19 d'Agost d'aquest mateix anys fins l'any 37. També sabem que Herodes el Gran, qui en principi estava contra Roma, va veure que només seria rei si s'aliava als romans, i així ho va fer tranquil·lament. És el qui decretà la mort dels Sants Innocents. Regnà a Palestina de l'any 37 al 4 abans de Crist. Aquest any moria i deixava Palestina dividida entre els seus fills, com si de repartir l'herència familiar es tractàs.

A Galilea hi deixava Herodes Antipes, qui regnà des de l'any 4 a.C. fins al 39 d.C. Aquest és el qui judicà Jesús quan Ponç Pilat li enviarà el matí del Divendres Sant.

Filip, altre fill d'Herodes, regnà a Iturea de l'any 4 a.C. fins a l'any 34 d.C. Era l'espòs d'Herodies, de la qual el seu germà de Galilea s'enamorà i li prengué, gest que fou denunciat per Joan Baptista, i fou la causa de la seva mort en presó.

Arquelau, altre fill d'Herodes, o Herodes Arquelau, regnà a Judea des de l'any 4 a.C. fins el 6 d.C. ja que en aquest any li fou prè el regne i Judea, porció on hi ha la capital Jerusalem, començà a ser governada per un Legat de

l'Emperador. De l'any 26 fins al 37 ho fou Ponç Pilat, qui firmà la sentència de mort de Jesús.

Aquests personatges duen cada un la seva pròpia problemàtica, perquè llevonses tenien altres cronologies, ja que la que ara empram, que es diu ERA CRISTIANA, va començar a ser emprada al començament del segle VI. Fou Dionisi l'Exigu, mort devers l'any 540, qui començà a fixar la data de la naixença de Jesús, i com es pot veure, pel que ara sabem, es va equivocar de 4 a 5 anys, així que ara tenim millor coneixença de la cronologia romana, això no canvia el fet de que aquestes festes celebrem

el dia que Jesús, fill de Maria, va obrir els ulls a la nostra història i va respirar l'aire del nostre món.

Aquest naixement ocorregut a Palestina, a l'altre part de la Mediterrània, és l'acompliment de la promesa feta per Déu als avantpassats, i canviarà el destí de la Història de la humanitat.

Aquest canvi hi és, no perquè es canviï la cronologia en el s. VI, sinó perquè aquest Infant ens farà conèixer una nova manera de relacionar-nos amb Déu, font de tota vida, qui ens mostra la cara d'un Pare amorós i amatent vers nosaltres. Aquest Infant ens ensenyarà a descobrir en els altres homes, uns germans amb qui compartir la vida, la feina i l'alegria de cada dia. Aquest Infant ens donarà uns ulls nous perquè vegem, en aquesta terra que trepitjam i de la qual ens alimentam, el lloc sagrat per trobar-nos amb Déu i amb els germans.

Sí. Aquestes festes que s'acosten volem celebrar uns fets llunyans, però històricament documentats, que per tots aquells qui, ajudats de la fe, hem descobert en l'home històric Jesús, el Fill de Déu, suposen també mirar amb nous ulls la nostra realitat, i deixar-nos omplir de l'alegria que tenim perquè Déu és amb nosaltres. Déu ens ha sortit a camí en aquest Jesús que podrem escoltar podrem seguir, i podrem admirar viu i operant en el nostre món.

Pere Fiol i Tornila

Sopar de Sa Panera Nadalencia d'Algebelí

El passat dia 18 va tenir lloc el tradicional sopar que anualment per aquestes dates, havia organitzat fins fa dos anys el Consell de Redacció i l'Administració de la revista i que ara des que s'ha creat l'Associació Cultural Algebelí, és la Directiva d'aquesta, l'encarregada de dur a bon port la festa.

Enguany érem unes 90 persones i tant el menjar com la festa i la bulla, van anar del millor, és a dir, pocs i ben avinguts.

Quan ja preniem el cafè va agafar el micròfon el president de l'Associació, D. Gabriel Vallespir que va donar el bon vespre a tothom. Això és tot el que va dir.

El Consell de Redacció creu que, a pesar que sabem que no feim la classe de revista que els membres de la Directiva de l'Associació voldrien, no ens mereixem el tracte que ens donen. I deim això perquè notarem a faltar unes paraules d'agraïment per als qui cada mes duim endavant la tasca de treure la revista al carrer.

Així mateix també notarem a faltar unes paraules d'agraïment als qui desinteressament varen donar els seus objectes per a la rifa de la panera. Per cert, també hi havia enguany molts menys regals que en anys anteriors. Per què?

Hem d'esser clars. L'aplaudiment que el nostre col.laborador Francesc Aguiló va demanar per a nosaltres, per al nostre esforç i valentia de dur endavant la revista i per la tasca a favor de la campanya de normalització lingüística, va ésser una punyalada per més d'un. Sobretot per als membres de la Directiva que no vingueren a sopar, potser perquè eren al sopar d'homenatge a Josep Maria Llom-part, cosa que no creim, o potser pel desacord manifest que mostren amb l'actual Consell de Redacció. Pel que fa a les presències hem de destacar la de Nofre Plomer que s'estimà més estar amb els amics de Muro que amb els companys de partit que feien un sopar de germanor.

Creim que el sopar de la panera no estava ben organitzat i no hi havia il.lusió per fer-lo, prova d'això és que uns quants de dies abans es volia suspendre.

Era el nostre primer Aniversari, un any, i no es va mencionar, ens hagués agradat un comentari al respecte. Com haguessin agradat unes paraules del Regidor de Cultura, Damià Payeras, que de passada direm que li va tocar Sa Panera, i no el culpam a ell, sabem que està al nostre costat, però no se li va donar l'oportunitat de fer-ho.

En una paraula, hi ha una distància entre la Directiva de l'Associació i el Consell de Redacció que fa la revista, que ha quedat clarament manifesta amb l'actitut durant l'acte que havia d'esser la festa d'Algebelí, una festa de tots els qui estimen la revista, independentment de la seva ideologia.

Consell de Redacció

Cases de Son Sant Martí

Carretera Muro-Ca'n Picafort, Km. 8 - MURO

BAILE CON LA ORQUESTA
COCKTAIL
Y ACTUACION DEL EXTRAVAGANTE
DANCE SHOW

Molts d'anys i Bones Festes

RESERVAS ANTICIPADAS: APERITIVO: 20'30 H.
TEL. 537450-851607 CENA: 21'00 H.

GRAN CENA NOCHEVIEJA

Menú

Aperitivos de La Casa
Sopa Conde Ampurias
Langosta Fría a La Rusa
Lechona estilo Son Sant Martí
Helado especial Nochevieja
Turrone Navideños
Nueces California
Crema de Café
Licores Surtidos

Vinos: Bach Blanco
Bach Tinto
Cava: Anna de Cordorniu

Uvas de la Suerte
Gran Bolsa de Cotillón

La llengua de les Balears

La llengua pròpia de les Illes Balears és, segons la Constitució, un patrimoni cultural de tots els espanyols. Però ho és especialment de tots els qui vivim i treballam a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera.

Si has nascut a les Balears i has parlat sempre la seva llengua, aquesta llengua és ben teva. Tens dret a parlar-la en qualsevol situació dins el nostre territori.

Si has nascut en altres terres i tens com a llengua personal el castellà o un idioma estranger, **la llengua de les Balears també és ben teva**. Tens dret a conèixer-la, i a rebre de l'Administració i dels ciutadans que la coneixen l'ajuda necessària per aprendre-la i practicar-la.

Català... Mallorquí, Eivissenc, Menorquí... solleric, maonès, formenterer, balear, pollencí, eularienc...

Donau-li el nom que vulgueu, però emprau-la de paraula i per escrit, en les vostres relacions i activitats.

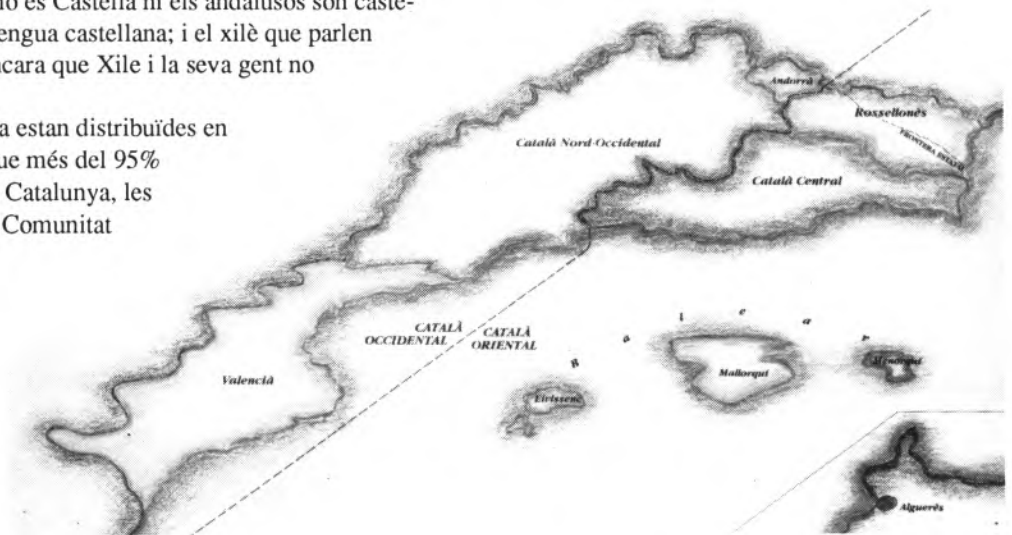
És tan oficial com el castellà, aquí. I és la llengua pròpia de la nostra Comunitat.

El mallorquí, el menorquí i l'eivissenc són les modalitats insulars del català. Totes tres formen la branca Balear de la llengua que és coneguda universalment amb el nom de **llengua catalana**.

Les Balears no són Catalunya, però són terres de llengua catalana. Els seus habitants no som catalans administrativament, però sí lingüísticament, de la mateixa manera que Andalusia no és Castella ni els andalusos són castellans, però són terres i gent de llengua castellana; i el xilè que parlen a Xile, és castellà o espanyol, encara que Xile i la seva gent no formin part d'Espanya.

Les terres de llengua catalana estan distribuïdes en quatre Estats diferents, encara que més del 95% s'integren dins l'Estat espanyol: Catalunya, les Illes Balears, la major part de la Comunitat Valenciana i la franja oriental d'Aragó.

En total, les terres de llengua catalana tenen actualment més de 10.000.000 d'habitants: el doble que les de llengua danesa, més del doble de Finlàndia i un milió i mig més que el suec.

**"UN HOME QUE HA FET PAÍS"
GRÀCIES, LLOMPART.**

**Per ser un intel·lectual
compromès amb el país,
amb la nostra llengua
i amb la nostra cultura,
per tot això,**

**gràcies,
Josep Maria Llopart**

En memòria de Llorenç Pérez Martínez

Llorenç Pérez Martínez, director de la Biblioteca Bartomeu March Servera, va morir dia 30 de novembre a l'edat de 64 anys.

Historiador i investigador, havia nascut a Muro l'any 1928, lloc on transcorregueren els primers anys de la seva infantesa per estar el seu pare destinat al quarter de la guàrdia civil.

Llorenç Pérez Martínez compaginà la direcció de la Biblioteca March amb la investigació històrica. Va fundar la revista "Fontes Rerum Balearium" (1977-1980), de la qual fou director ambdues etapes, la segona de les quals s'inicià el 1990, després d'un parèntesi de deu anys.

Diplomat en Arxivística, doctor en Història eclesiàstica i llicenciat en Filosofia i Lletres, dedicà gran part de la seva vida a estudiar el

Lul.lisme, la Inquisició i els jueus i conversos de Mallorca. Destaquen entre les seves obres "Relación de

causas de fe de la Inquisición en Mallorca (1976), publicat juntament amb Leonard Muntaner i Mateu

Colom, "Anales judaicos de Mallorca" (1974) i, anteriorment "Las visitas pastorales de D. Diego de Arnedo a la Diócesis de Mallorca".

El mes d'abril de 1988 donà una conferència a Muro, amb motiu de la fira del llibre, titulada "El dominic murer Fra Martí Serra i el Lul.lisme".

Tots els que el conegueren coincideixen en afirmar que la seva mort ha suposat una gran pèrdua per a la cultura de Mallorca. I com deia en Leonard Muntaner en un article publicat a l'Última Hora "en una llarga cadena de curiosos, cronistes, erudits i historiadors amb títol, en Llorenç Pérez n'és una baula ben sòlida".

Maria Cerdó

GRAN CENA DE NOCHEVIEJA

Ctra. Sta. Margarita - Can Picafort, Km. 2'5
Teléfono: 523711 - SANTA MARGARITA
BODAS • BANQUETES • COMUNIONES • CONVENCIONES

DOS MAGNIFICAS ORQUESTAS Y UN ESPLENDIDO SHOW

Después de la cena BARRA LIBRE
Hora cena: 20'30 h. - Plazas limitadas

INFORMES RESERVAS Y VENTA TICKETS:

S'ALQUERIA - TEL. 523711 - STA. MARGARITA
BAR CAS SIGALO - STA. MARGARITA
BAR REMENDON - INCA

Menú

Aperitivos

Crema de Cancrejos
Langosta Bellavista
Solomillo de ternera
con salsa Diana
Piña Tropical al Cointreau
Nueces California
Surtido Turrónes Navideños
Café - Licores Selectos
Vinos de Rioja Ugal
Cavas Codorniu
Gran bolsa de Cotillón
Uvas de la suerte
Chocolate con ensaimadas

**PRECIO TICKET:
9.500 PTAS.**

Foto d'un temps

UNA MURERA DE PRINCIPIS DE SEGLE

És una fotografia de principis de segle. Na Catalina Ballester i Cladera "Fuita", vestida per a un diumenge o dia de festa.

Ens complau publicar aquesta bella imatge, ara que s'acosten les Festes de Sant Antoni, enguany precedides per un esdeveniment extraordinari: les I JORNADES DE CULTURA POPULAR A LES BALEARS. Un dels temes principals a tractar, serà l'estudi de la indumentària dels nostres avantpassats.

Estam segurs de l'èxit d'aquestes Jornades, que sens dubte serviran per reforçar i conèixer encara més, la nostra cultura popular i tradicional.

Primeres Jornades de Cultura Popular a les Illes

I jornades
de cultura
popular
a les balears

Muro 9 i 10 de gener de 1993

Quan ja manca menys d'un mes per a la celebració d'aquest esdeveniment, la Comissió organitzadora està ben satisfeta de l'acollida que han tingut, a nivell de les tres illes, aquesta convocatòria. De moment, ja són més de tres-centes les persones inscrites i s'espera que fins al darrer moment, s'hi afegirà més gent.

Aquestes primeres jornades, que esperam que només sigui un punt de partida per a posteriors edicions, tenen com a objectiu fonamental donar a conèixer els aspectes relacionats amb la cultura popular que durant tant de temps s'han mantingut, i que últimament es

veuen sèriament amenaçats. Creim que és indispensable i urgent que continuïn dins aquesta línia de recerca si realment volem arribar al coneixement de la nostra identitat com a poble.

Paral·lelament a les tres ponències que seran l'eix de les Jornades (música, ball i indumentària), s'ha organitzat una exposició sobre "Instruments i indumentària del segle XVIII" que romandrà oberta des del dia 8 de gener fins al dia de Sant Antoni. Tots els qui vulguin la podran visitar a la Sala de Sessions de l'Ajuntament.

La SIDA, una malaltia per reflexionar

Aquest mes, encetam una nova secció fixa que tindrà com a objectiu tractar temes relacionats amb la salut, que tant ens preocupa a tots. En ella es pretén informar sobre les malalties més corrents d'avui, com prevenir-les, i com, un cop aparegudes, s'haurien de tractar.

La SIDA és ja una malaltia comú al nostre medi. Se sap que Espanya és en l'actualitat un dels primers països europeus amb més nombre de casos de Sida, fins a tal punt que ningú no s'atreveix a assegurar quants d'espanyols poden estar infectats. Es pensa que entre les causes més responsables d'aquesta nombrosa incidència es poden incloure el major volum de drogodependència que existeix al nostre país, en comparació a altres països europeus, i el baix nivell d'educació sanitària respecte al tema.

La malaltia de la Sida fa referència a la infecció ocasionada pel virus d'Immunodeficiència Humana (VIH). És considerada una malaltia crònica que des que s'adquireix fins que es desenrotlla l'etapa simptomàtica de la malaltia, poden passar de 10 a 12 anys. Durant aquest temps, es passa per un llarg període de portador asimptomàtic en el qual la persona pot estar absolutament sana, però el fet de ser seropositiva (tenir el virus), pot transmetre la infecció.

El diagnòstic precoç i l'assistència mèdica a l'inici de la malaltia, quan encara s'està en fase de portador sa, és un dels factors determinants que retarda l'aparició de la fase més avançada de la infecció i garanteix una millora de qualitat de vida.

Algunes de les zones corporals més afectades per aquesta malaltia en fases avançades, a part de la destrucció dels limfocits essencials pel sistema immunitari, són: el pulmó, la pell, la mèdula òssia, el cervell i els ganglis limfàtics.

En un principi es creia que els grups de major risc per contagiar-se de la sida, eren els drogaaddic-

tes, els homosexuals i els hemofílics. Els primers per infectar-se a través de la utilització d'agulles emprades per altres drogadicte infectats, els segons per pràctiques homosexuals no exentes de petits traumes o lesions físiques a la pell que poden afavorir l'entrada de virus a la sang; i els darrers, per ésser usuaris habituals de transfusions de sang, quan encara no es disposava de tècniques de laboratori fiables per detectar el virus.

Darrerament, i ja que les informacions oficials ofereixen una alarmant incidència de casos entre persones heterosexuales, la sida es considera com una malaltia transmissible més, la qual és necessari combatre amb la ciència i l'educació sanitària; sense fer de les persones afectades marginats socials, doncs són un malalt més que necessita comprensió, respecte i solidaritat.

Aquesta educació sanitària inclouria una sèrie d'informacions i mesures que de manera resumida quedarien plasmades amb el següent:

a) la SIDA es transmet per

- Sexe. Manteniment relacions sexuals amb una persona seropositiva sense utilitzar preservatiu (condon).
- Xeringues i agulles. Per exemple en el cas dels drogodependents que utilitzen i intercanvien xeringuilles, agulles o recipients on es prepara la mescla que després s'injecten, els quals poden estar infectats.
- Altres objectes punxants. Com agulles o materials per tatuar-se, fulles d'afaitar, raspalls de dents, etc. que són reutilitzats sen-

se una correcta desinfecció prèvia.

- De mare a fill. Una mare seropositiva, durant l'embaràs, el part o la lactància materna, també pot transmetre el virus al seu fill, a través del cordó umbilical i la llet de la mare.

b) la SIDA no es transmet per

- La saliva, llàgrimes, suor, tos o besades. Aquestes accions no impliquen que la sang o el semen entrin en contacte i per tant no suposen perill de contagi.
- Utilitzar la mateixa roba, coberts, lavabos o piscines. La sang o el semen de les persones suposadament infectades que hi pot haver en aquests llocs no és probable que arribin a introduir-se dins l'organisme d'una altra persona.
- Picadures d'insectes. Aquestes no poden portar la quantitat de sang necessària perquè es pugui produir la infecció.

c) Mesures generals per prevenir la infecció de la Sida

- Utilitzar preservatiu quan es tinguin relacions sexuals amb persones qui es desconeixi el seu estat de salut. No ingerir semen ni fluix vaginal en aquestes relacions.
- Utilitzar xeringues, agulles, fulles d'afaitar i altres objectes que puguin contagiar, repussables. Si això no és possible, esterilitzar-los almenys durant 20 ò 30 minuts amb alcohol, aigua bullent o lleixiu.
- En llocs públics (WC, lavabos, menjadors, etc.) on no hi ha perill específic d'infectar-se, és aconsellable mantenir les normes d'higiene general que també evitaran altres infeccions.

Joana Fornés

Jaume Santandreu

La conversa amb Jaume Santandreu, persona prou coneguda arran de la seva feina amb els marginats, es veu interrompuda per l'arribada d'un camió que duu un viatge d'aigua, després, per uns nins que vénen a demanar la clau per anar a jugar a Sa Capella fonda, i per una trucada telefònica d'algú que crida per demanar ajuda per un marginat que està tancat a la presó.

Ens trobam a la rectoria de Maria de la Salut. A les parets del despatx, llibres, fotografies de Lluís Company i Joan XXIII, una senyera i una bandera del Che Guevara. Fora, el vent i el sol que il·lumina les terres del Pla, Roqueta, Montblanc...

— Recentment ha estat notícia a la premsa el rebuig que hi ha hagut a Ciutat, davant l'intent per part seva d'obrir un refugi per a malalts de la sida. Ens pot comentar aquest fet?

El que va passar a Sa Porta de Sant Antoni és que la gent va rebutjar que hi anassin a viure aquestes persones quan es va pronunciar la paraula Sida, que és la paraula de la peste. En sentir-la hi ha un rebuig general.

Jo record que a Muro hi ha una possessió que es diu Son Jeroni que pertany al col·legi de la Sapiència, Jo vaig estudiar en aquest col·legi i record que tot l'any menjàvem porc de Son Jeroni. Llavors la varen llogar a uns drogadictes alemanys evangelistes, que no donen problemes i paguen bé.

Fa un parell d'anys una sèrie de

capellans ens proposaren cercar un lloc per acollir els malalts de la sida, i jo vaig insinuar que Son Jeroni podria ésser un bon lloc, però tot d'una la gent va anar al batle i... bono, hi va haver un rebumbori només per insinuar que Son Jeroni podria ésser destinat a això. Llavors un articulista ha dit que no eren els veïnats de la porta de Sant Antoni, sinó que eren els 300.000 habitants de Palma els que havien fet aquest rebuig, i això és cert.

Per desgràcia si ens posam la mà al cor ningú vol la marginació devora ca seva, a no ser que la conegui d'aprop. Llavors no només la vols veure, sinó que arriba un moment que la vida no té sentit sense la marginació, perquè en tot i tenir molts defectes, com tothom, el món marginal té uns valors que són molt més grans que els del

món normal. Per exemple, ara aquí mateix hi viuen uns marginats, amb això vull dir que quan la coneixen a la marginació, fins i tot, t'agrada tenir-la dins ca teva. Jo ara, llevat de viure amb la família, la meva felicitat seria viure amb sidosos.

" Per desgràcia
si ens posam la mà
al cor, ningú
vol la marginació devora
ca seva, a no ser
que la conegui d'aprop"

— Què en pensa la gent de Maria d'aquests marginats que estan acollits aquí?

Jo no crec que els acceptin. Aquí, a Maria no ens accepten, però ens tenen el respecte de por, suficient per no engegar-nos.

Llavors jo supòs que ells dins el subconscient saben que si tanquen la rectoria, nosaltres tancam l'església. I jo no crec que el poble de Maria sigui ni millor ni pitjor que altres, però sí que m'agradaria que el que fa el rector, que no sóc jo, ho fessin a totes les rectories i a tots els convents de Mallorca, que supòs per això han fet un vot de pobra.

L'únic problema que hauria és que no en tendríem a bastament per a tots, és a dir, a una proporció de cinc per rectoria i convent, ens haurien de barallar perquè a qualcú només n'hi tocarien dos o tres. D'aquesta manera se solucionaria el problema i l'església tendria un altre sentit i sobretot, tendria un altre sentit la vida del capellà i de la monja.

A Maria aquesta presència contínua de marginats a la rectoria, que no és des que jo vaig venir, això que quedi ben clar, és de molt abans, ha fet que canviàs el sentit cristià de la gent, però també ens ha donat una riquesa humana i una riquesa evangèlica. De fet nosaltres aquí vivim del sosteniment del poble i d'allò que nosaltres feim a un petit hort, suficient per sobreviure.

— Va esser vostè qui va triar venir a Maria quan va decidir anar-se'n de Ciutat?

Jo estim molt Maria perquè la conec i no és que vulgui ofendre ningú, però jo vaig triar el rector. Jo vaig venir aquí perquè sabia que aquest rector, aquest company meu, m'acceptava; i malgrat va costar molt poder venir, perquè per aconseguir el permís del Bisbe, el rector va haver de fer una vaga de devers 3 mesos d'anar-se'n. Després el poble el va reclamar i la seva resposta fou que "Bé, jo puc tornar però si acceptau també un

capellà marginat".

— Després d'exercir de capellà a Ciutat, com es veuen les coses des d'un poble de l'interior?

Realment ha estat una experiència molt forta. Supòs que pel

"m'agradaria
que el que fa el rector,
que no sóc jo, ho fessin
a totes les rectories
i a tots els convents
de Mallorca"

poble també ha estat fort acceptar un nou tipus de capellà que fa de cuiner, que està aficat en política, que és el president d'un partit d'esquerra republicana i de Catalunya, i que fa unes jornades sobre la independència. Però jo no sé si aquest matrimoni li ha costat més a Maria que a mi, però a mi m'ha costat molt. M'ha descobert una Mallorca que jo tenia oblidada, no havia estat a un poble des de feia 30 anys, quan m'enviaren a sa Pobla.

Jo som de terra i estim la terra, però tendria molt difícil viure molt de temps a un poble. Admir molt aquests capellans com en Joan de Llubí o de Petra. S'ha de tenir un fetge molt especial. Els pobles són droga dura, la convivència és difícil, sobretot si vols fer coses perquè la resonància és molt forta, els pobles són claustrofòbics, és a dir, fa mal viure a un poble a no ser que vulguis esser ovella del ramat i que belis només quan els pastors volen.

— Com veu la implantació d'Esquerra Republicana a Mallorca?

Jo crec que dins la redistribució del nou mapa d'Europa les coses han vingudes molt més accelerades del que ens pensàvem.

Pel que fa als nacionalismes, és un moment històric i crec que si el deixam passar ens sabrà molt de greu. Crec que aquí el nacionalisme necessitava un tractament de xoc, per això va començar la implantació d'aquest partit que es va imposant sobre tot dins la joventut. De fet el que és Esquerra Republicana s'explica en tres paraules claus: independència, Catalunya i solidaritat, res més.

— Creu que el PSM no assolirà tots els objectius necessaris per anar cap a la independència?

Un partit ha d'assolir els objectius que ell troba, i més que els objectius, són les estratègies i les tàctiques les que importen.

Jo no crec que ningú del PSM no cregui que som un sol país i que hem d'anar a formar una confederació de tots els Països Catalans. El que passa és que ells creuen que han d'emprar diferents tàctiques, i que no han de frustrar el poble i que hi han d'anar poc a poc. Tot això és molt respectable, però en el ventall de les possibilitats nacionalistes hi faltava un trosset per o-

"Pel que fa als
nacionalismes, és un
moment històric i
crec que si el deixam
passar ens sabrà
molt de greu".

brir i si no l'obria el PSM ho havia de fer un altre. El que no es pot fer és tancar el ventall, i crec que quan es parla de nacionalisme hi ha d'haver un ventall obert en el qual es col·loquin des de més enrera d'UM

fins a més enllà d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Jo respect molt el PSM i m'hauria agradat que hagués estat ell qui hagués dit independència, Catalunya i solidaritat, però han continuat dient una entelequia científica esgarrifosa com és països balearics, quan aquests no existeixen, sinó que el que hi ha són unes illes diferenciades. M'hauria agradat que el PSM hagués donat aquesta passa, ara ells saben per què no l'han donada i jo no els he de criticar.

Del que sí estic segur, és que el ventall no estava suficientment obert, hi havia d'haver algú que representàs la via catalana que és el que fa ER. Nosaltres creim que una llengua que de 700.000 persones, el 50% no la parla, el 70% no la llegeix i el 80% no l'escriu, no es pot defensar només aconseguint la independència de Mallorca. Estic convençut que cara a Espanya, o hi anam amb Catalunya o serem els esclaus d'Europa. Crec que el PSM hagués pogut agafar altres

determinacions, però seguia amb la mateixa tàctica dels anys de la fundació.

Jo he estat del PSM i fins i tot em vaig presentar el tercer a unes eleccions a les quals en varen entrar dos, un dels quals després es va passar al PSOE.

— Després de la caiguda del comunisme, vostè creu que caurà el capitalisme?

No crec que hagi caigut el comunisme de cap de les maneres. Ha caigut simplement una manera concreta de viure un marxisme, però el comunisme continuarà essent la utopia de la humanitat i una assignatura pendent.

Llavors allà va caure l'estat que volia implantar una vivència comunitària i aquí han caigut les cooperatives i cau tot allò, que no sigui purament l'egoisme personal.

És molt trist que hi hagi d'haver una propietat privada per poder tirar endavant. Ara nosaltres parlem d'història i quan parlem d'història ens agradaria saber el principi i el fi

nal de la història. Quin temps durarà el capitalisme? No ho sé, el que té el capitalisme és una sana habilitat i és que sap que és detestable. Així com el comunisme és molt hermós i la seva aplicació ha estat desastrosa, el capitalisme és al revès, i per això canvia de vestit constantment, no té filosofia pròpia, sinó que viu d'altres filosofies, fins ara ha emprat la filosofia del liberalisme, qualsevol moment serà la filosofia de la solidaritat.

Un sistema que té aquesta capacitat d'anar canviant el seu discurs per amagar els seus interessos, pot durar molt de temps.

“Jo vull estar aficat
en política
perquè la política
és una part de la vida,
i tanmateix
si no la fas,
te la fan.”

— Què coneix de Muro?

El Muro que jo record, és el poble de quan jo estava a sa Pobla. El Muro de fa 30 anys.

De totes formes jo de Muro i sa Pobla record la gran capacitat d'acollida i d'amistat. Jo ara parl més de sa Pobla que de Muro, però supòs que a Muro hagués passat el mateix.

Fa 30 anys que vaig ésser allà i encara els millors amics els hi tenc. Hi havia una capacitat d'acollida i amistat que per exemple no hi és a Manacor, posem per cas. Manacor és un poble molt més individualista. Ara pel que m'agradaria tornar a sa Pobla és per tota la colònia de moros, per poder-los assistir, ajudar i defensar com sia.

— Ara que el Parlament

Balear, a instàncies del grup PP-UM, ha iniciat els tràmits per modificar la Llei d'Espais Naturals, no creu que les dunes de Son Real valen més que el pacte PP-UM?

Només un forc de terra ja ho val tot. Fa estona que hem arribat al viu de l'ungla, i ja no ens poden retallar res més. Però ells són polítics i jo no ho sóc. Jo vull estar aficat en política perquè la política és una part de la vida i tanmateix si no la fas, te la fan; ara bé, jo no sóc home de partit.

Hi ha una gent que inverteix els valors. El partit és per al poble i ells ho fan al revés, el poble és per al partit. Llavors supòs que calcularan els vots que guanyaran i els vots que perdran i els interessos. Ara que farà la princesa de Costitx? No ho sé, mirarà els seus interessos i els del partit...

— Ara que s'acosta Nadal, què opina d'aquest Nadal comercialitzat, consumista...?

Sí, és que jo sóc molt raret en tot, fins i tot, en la filosofia de la vida. Jo crec que de vegades, sobretot des de l'església, mesclam una mica ous amb cargols. No sé si m'explicaré només en un segon. És que Nadal és una festa religiosa, diguem va començar essent una festa religiosa, i per tant l'església hi pren part. L'església s'ha apoderat de tres zones que són: una zona social, una zona propietat de l'església i una zona que seria ja cristiana o de l'evangeli.

D'aquestes tres coses, l'Església se n'ha apoderat i les mescla, i és aquí on es crea la confusió, perquè jo crec que l'Església té l'obligació de donar uns serveis socials.

“Quan un ve per casar-se, no ve perquè li parlis de l'Evangeli”.

Jo comprenc que la nostra societat necessita unes festes i que aquestes necessàriament han d'esser consumistes, perquè estam dins una societat consumista.

El dolent és quan volem mesclar aquestes coses. Si el social anàs per un lloc, el religiós anàs per un altre i el cristià anàs per l'altre... El mal és que quan tu t'acostes a l'església per fer el religiós o el social, hi volen ficar el cristià i et volen fer passar pel tub. Vols combregar? idò fora fer “banquete”, fora luxes.. No això és una cosa social, això ho ha de dir cadascú, els doblers són seus. Axò ho vaig aprendre a una barriada de Ciutat on jo donava aquest sentit, que els sagraments havien d'esser austers, no havien de gastar, no havien de comprar vestits, no havien de fer

“banquetes”. Llavors jo vaig demanar si volien fer preguntes i es va aixecar una dona que em va dir literalment: “Els capellans sou l'hòstia...”, i parlant de la comunió era el més apropiat que em podia dir aquesta dona, i diu “... quan només podien fer festa els senyors, mai vaig sentir cap capellà que predicàs en contra de les festes ni res, i ara que els pobres perquè guanyam dos doblerets, podem començar a esser normals, vos ha vengut...” Jo crec que no s'ha de mesclar una cosa amb l'altra, quan un ve per casar-se no ve perquè li parlis de l'Evangeli, ve perquè allò queda millor i vol fer una festa i ha de poder fer una festa. No és qüestió religiosa, no és qüestió cristiana.

Maria Cerdó i Bel Socias

Muro ara fa 100 anys

Desembre de 1892

— **4 desembre.** El Batle — Miquel Moncades i Escales— diu que solament s'han venut dos pins, doncs la gent troba que pagar 6 ptes. per un pi és massa. L'Ajuntament acorda fixar en 5 ptes. el valor d'un pi.

S'autoritza el Batle per fer mar-tells nous i arreglar els espatllats, per picar pedra, ja que fan molta falta als peons caminers, que fan feina en els camins de la vila.

L'Ajuntament es farà càrrec de totes les despeses de la festa de Sant Joan Evangelista i s'elegeix Mossèn Jordi Poquet per predicar les glòries del Sant.

La Comissió que organitzà els balls de Sant Jaume i Santa Anna 1892, diu haver recaptat i gastat la mateixa quantitat: cent-una pesseta i setanta-cet cèntims. Les diferents despeses foren per: conills, galls, xeremies, aiguardent, petroli, un cabestrell, etc.

La Corporació acorda donar 20 pessetes al saig Cristòfol Sastre i Ramis, per haver repartit els fulls de l'empadronament que servirà per a l'any 1893.

— **13 desembre.** El Batle comunica als regidors, que el reverend Don Jordi Poquet ha acceptat predicar el sermó de Sant Joan Evangelista.

— **20 desembre.** La Corporació acorda pagar 181 ptes. i 92 cèntims, import dels materials emprats, a les obres de la Casa Consistorial, en el mes de juliol de 1890 i en el mes de març de 1891.

— **25 desembre.** L'Ajuntament reparteix 86 ptes. procedents de la renda de la finca de Sa Grava, entre els pobres de Muro que figuren a una llista que han fet el Rector Mossèn Pere Antoni Campamar i el Batle. Són 43 pobres que reben 2 ptes. cada un.

Era rector de Muro, Mossèn Joan Riera i Jaume de Sant Llorenç.

Damià Payeras Capó
Desembre de 1992

La Sibil.la

El cant de la Sibil.la, un dels més preuats monuments del nostre folklore religiós, tracta dels senyals del judici final i de la venguda del Crist. Segons les Sagrades Escripures, després del naixement del Salvador, fou cridada la Sibil.la Eritrea per tal que, amb la seva autoritat entre el poble jueu, pregonàs la nova del naixement del Messies i els convencés d'aquesta veritat.

El nom de Sibil.la fou aplicat a diverses profetesses, sempre verges, en les quals es reconeixia una inspiració divina. Les Sibil.la entraren en la literatura i la iconografia cristianes des dels temps antics. Destaquen les cinc que pintà Miquel Àngel. Entre els profetes bíblics a la volta de la Capella Sixtina.

Segons el Costumari Català de Joan Amades, el cant ve a constituir com una nota negra dins les alegries de les festes de Nadal, pel to terrorífic de la composició que sembla recordar les angoixes de l'any mil.

Aquesta representació, perduda a Catalunya, continua celebrant-se la nit nadalenca a totes les esglésies de Mallorca i a l'Alguer (Sardenya). Encar-nat el personatge central un al.lot vestit de caire femení que sosté amb les mans una gran espada, mentre canta aquesta arcaica cançó:

La Sibil.la de la Seu de Ciutat de Mallorca i els àngels que li fan companyia.

El jorn del judici
parrà el qui no haurà fet servici.

Jesucrist, rei universal,
home i ver Déu eternal,
del Cel vindrà per a jutjar;
a cada u lo just darà.

Ans del Judici, l'Anticrist vindrà
i farà tot el món trist,
i, fent com a Déu servir,
qui no el creurà farà morir.

El seu regnat serà molt breu,
i sota del cruel poder seu
màrtirs moriran, a un lloc,
aquells dos sants Elies i Enoc.

El sol podrà la claredat,
mostrant-se fosc i obscurat;
la lluna no farà claror,
i tot el món serà tristior.

Gran foc del cel davallarà;
mar, fonts i rius, tot cremarà;
els peixos donaran grans crits,
perdent sos animals delits.

Els cossos morts, tots s'alçaran,
sos esperits recobran,

i, al so d'una trompeta greu,
diran: —Veniu al juí de Déu—.

Just després, venir veureu
amb majestat, el fill de Déu,
brillant amb sa gran majestat
del seu cos glorificat.

Als bons dirà: —Fills meus, veniu;
benaventurats, posseïu
el regne que està aparellat
dels que el món va ésser creat.

Als mals dirà, terriblement:
—Anau, maleïts, al turment;
anau, anau al foc etern,
amb vostre príncep de l'infern.

Oh, humil Verge!; vós qui heu parit
Jesús infant aquesta nit,
a vostre Fill vullau pregar
de l'infern nos vulla guardar.
El Jorn del Judici
parrà el qui no haurà fet servici.

Maria Cerdó

La Lluna de Teatre estrena "La força del costum"

Des del dia 22 al 31 del proper mes de gener, els murers amants del teatre podran presenciar a la Sala Mozart de l'Auditori de Palma, el nou espectacle de LA LLUNA de Teatre, una de les companyies més prestigioses del teatre de les Illes, avalada per l'èxit de públic i crítica dels seus muntages més recents: "La mandràgora" de Maquiavello, "Jacques i el seu amo" de Milan Kundera, "Tot esperant Godot" de Samuel Becket o "Vernissatge" de Vaclav Havel.

Els dos actors locals, Francesc Aguiló i Gabriel Gamundí, tornen a esser presents en el repartiment de l'obra escollida, en aquest cas "La força del costum" de Thomas Bernhard, un dels escriptors més editats, publicats i en la vessant de dramaturg, més representants en l'Europa comunitària.

"La força del costum" es considera l'obra mestra d'aquest autor austríac, mort ara fa tres anys, a punt de complir els seixanta. La dependència, el poder, la Cultura, i una relació de fascinació i rebuig pel món del teatre, són temes de fons

d'aquesta obra. En una escenografia insòlita i despullada, la troupe d'un circ ambulat assaja el Quintet de la Truita de Schubert, pobres éssers humans convertits en titelles en un món del que no saben ni poden sortir-ne. La situació dramàtica que gairebé des dels primers instants es construeix no és exempta de passatges d'aspra comiciat que condueixen impecablement i implacablement cap a un desenllaç que va més enllà de l'imaginat per l'autor.

Muntar en escena, donar a conèixer Thomas Bernhard suposa un treball interpretatiu de tremenda densitat, que no permet escapato-

ries, una nova ocasió per gaudir del bon treball dels membres de LA LLUNA. Per aquesta ocasió, el seu director, Antoni Ma. Thomàs, ha comptat amb els següents actors, molts d'ells ben coneguts pels espectadors murers: Guillem Simó, Catalina Alorda, Rafel Ramis i Antoni Oliver, al costat dels esmentats "cucorbers" Gabriel Gamundí i Francesc Aguiló.

Després de les exitoses representacions a Manacor i Lluçmajor, estam segurs que LA LLUNA assolirà un nou èxit en el seu períple ciutadà. Sort.

Trobada de Corals de Mallorca

El passat dia 28 de novembre, a l'Església del Convent de Muro, trenta dues corals d'arreu de Mallorca es varen reunir per celebrar un acte en què totes participaren, inclosa la coral Miquel Tortell de Muro. En total foren més de 1.500 persones que cantaren agrupats en cinc corals diferents.

L'Església era plena de gom a gom, així com el Claustre que servia de camerino i de vestíbul a la vegada, per preparar-se abans de sortir a escena.

L'esdeveniment fou organitzat per la Federació de Corals de Mallorca i constà de dues parts. Una primera en la qual varen inter-

venir la coral Miquel Tortell juntament amb altres corals que varen estar sotala direcció de Pere Reynés, que en aquests moments du a terme la restauració de l'orgue de l'Església Parroquial de Muro.

De la segona part, cal destacar l'acompanyament d'uns vint profe-

ssors de l'orquestra simfònica de les Illes Balears entre els hi havia el professor de violí de l'Escola de Música, Neri Monte-rosó, així com la participació de contants solistes de renom dins el món de la música.

Curset d'ornamentació

Aconseguir enguany tenir una casa decorada per nosaltres amb materials naturals i amb molta d'imaginació, és el que s'intenta amb aquest curset d'Ornamentació Nadalenc que, organitzat per l'Aula d'Adults, s'ha fet aquest mes de desembre.

Descobrir com amb materials tan de cada dia, com poden esser caucets, castanyes, anous, fruites... podrem aconseguir uns vistosos centres, és una de les coses que es podrien aprendre a aquest curset. Després compta la manya i l'originalitat.

Tots els treballs s'exposaran després de la darrera classe a la Biblioteca, on podrem veure els bon resultats.

Conferència de Pere Fiol i Tornila

El passat dia 26 de novembre, el nostre col.laborador a les pàgines d'Algebelí, va fer una conferència a l'antic quarter de la guàrdia civil, titulada "La guerra de les Germanies a

Muro", dins la programació de l'Aula d'Adults.

Conferència de Joan Segura Miró

El passat dia 11, a l'Aula d'Adults, es va fer una conferència-col.loqui dedicada a la gastronomia, a càrrec del nostre amic i bon professional de la pastisseria Joan Segura.

Tots els assistents, ben aviat ens sentírem les pessigolles al ventre, perquè com a bon estudiós del tema, ens va explicar que la paraula gastronomia no implica posar-se el davantal, sinó que és tot un art, el qual s'ha vist influenciat pels costums i les necessitats de les persones dins les diferents èpoques fins a l'actualitat.

Ja a les darreres, va posar el punt dolç que tothom esperava i el conferenciant ens va obsequiar amb un parell de receptes per fer pastissos nadalencs, encara que ens imaginam que es va guardar el secret de tot bon pastisser.

Margalida Riera i Rafela Gual

Des d'aquí volem donar les gràcies als conferenciant, per la seva col.laboració a fer més amenes les activitats escolars de l'Aula d'Adults, sense cap tipus d'interès i de lucre.

AULA D'ADULTS

Joan Ballester Moragues

Els nostre amic i col.laborador Dr. Joan Ballester Moragues ha rebut la Medalla d'Or de la FEDAS, que és la màxima distinció que concedeix l'entitat i s'otorga, en molt contades ocasions, a les persones que més han fet per a la pesca submarina, un esport on en Joan Ballester ho ha estat quasi tot, essent actualment i des de fa 4 anys Capità-Seleccionador de l'Equip Nacional.

Rebrà la Medalla el proper dia 16 de gener a vespre. La nostra més cordial enhorabona.

CA'S CHATO

CA'N PICAFORT

CENA NOCHEVIEJA 1992

Menú

Aperitivos
Bullavesa de Mariscos
Rape estilo Ca's Chato
Lechona asada
Fruta del tiempo
Mus de limón
Vinos Rioja
Campagne Etiqueta Negra
Café y Licores
Uvas de la Suerte
Bolsa Cotillón

PRECIO: 6.500 PTS.

**ORQUESTA
SWING CUARTET
Y LA ESTRELLA DE "EL MOLINO"
DE BARCELONA
CLAUDIA**

**RESERVAS:
TEL. 850109**

Ajuntament de Muro - Àrea de Cultura

AVANÇ DE LES ACTIVITATS PROGRAMADES PEL MES DE GENER DE 1993

— **CINEMA** amb la projecció de la pel·lícula "El Príncipe de las Mareas". Lloc: Teatre Municipal. Dissabte, dia 2 de gener, a les 21'30 h.

— **CINEMA** amb la projecció de les pel·lícules "Los osos amorosos", a les 16'00 h. i "El Príncipe de las Mareas", a les 21'30 h.

Lloc: Teatre Municipal. Diumenge, dia 3 de gener.

— **ARRIBADA DELS REIS D'ORIENT** pel camí de Son Morei. Dimarts, dia 5 de gener, a les 19'00 h.

— **TRADICIONAL CONCERT DE REIS** a càrrec de la Coral Miquel Tortell. Sermó de la Calenda, Cant de l'Àngel, la Sibil·la i altres tradicions mallorquines. Per acabar s'entregaran els premis als guanyadors del Concurs de Betlems i obsequis a tots els participants.

Acte seguit, inauguració de l'exposició **VIDA I OBRA DEL MÚSIC MURER MIQUEL TORTELL I SIMÓ**, en commemoració del 125 aniversari de la seva mort. Aquesta exposició es podrà visitar a la Capella del Roser, fins el diumenge dia 24 de gener.

Lloc: Església Parroquial. Dime-cres, dia 6 de gener, a les 19'30 h.

— **I JORNADES DE CULTURA POPULAR A LES BALEARS**. Muro, 9 i 10 de gener de 1993. Lloc: Teatre Municipal.

— **FESTES DE SANT ANTONI 1993**, amb tota una sèrie d'actes cívics i religiosos que s'anunciaran oportunament

— **CONCERT DE MÚSICA HOMENATGE A D. MIQUEL TORTELL I SIMÓ**, amb motiu del 125 aniversari de la seva mort. Coral Miquel Tortell acompanyada d'orquestra. Dissabte, dia 23 de gener. Lloc: Església Parroquial.

INSTITUTO DE BELLEZA Y SALUD
Esteticista: CATY MIRÓ

Daphne

**OBERT
TOTA LA SETMANA,
MENYS
ELS DIMECRES,
ENLLOC DEL DILLUNS**

Vos desitja unes bones

Festes de Nadal i

un Fel·liç Any 1993

Tel. 850436 - CAN PICAFORT

L'avenc de Coanegra o la cova dels coloms

Es troba situat al terme de Santa Maria del Camí.

Tal com indica el plànol, quan arribam a Santa Maria, partint de Muro, hem d'agafar el primer carrer de la dreta, seguir-lo recte fins arribar a unes barreres, on segurament hi haurà un guàrdia, i deixar el cotxe per continuar a peu.

La ruta no és gens complicada, ja que sempre anam arran del torrent i passam una darrera l'altra antigues possessions com la de Son Oliver i Son Roig, els habitants de les quals ja estan acostumats a veure passar gent amb motxilla i càmera fotogràfica. Les darreres cases que trobam són les anomenades Cases blanques o de Son Pou. Si les seves barreres estan obertes vol dir que l'amo és a l'avenc i podeu seguir tranquil·lament; si estan tancades, no fa falta intentar-ho perquè, encara que aconseguim botar-les, trobareu el túnel de l'avenc tancat i inaccessible.

El torrent ens segueix acompanyant fins que, després d'haver passat un pou vora la carretera, hem d'agafar un caminó a la dreta assenyalat amb les paraules: COVA, i seguir muntanya amunt.

Aquest és el tros més difícil i fatigós, però també el més bonic. Més endavant trobam un forn de pa fet de pedres, utilitzat antigament per carboners. De dalt de la muntanya es pot veure, a l'esquerra i molt lluny, el poble de Santa Maria i, a la dreta, la vall d'Orient limitat per la serra d'Alfàbia i, si ha plogut molt, la cascada del Freu.

Continuant pel mateix caminó arribarem a una esplanada on hi ha l'entrada fosca del túnel de l'avenc.

L'entrada de la cova és impressionant i no es pot apreciar la seva magnitud a través d'una fotografia. En un dia de sol es veu perfectament el clar-obscur de la llum, en un dia de pluja quasi es poden contar les gotes que cauen pel forat. Les formacions calcàries de les roques que, a través de milions d'anys s'han anat formant, semblen escultures perfectament moldejades.

La immensitat de la cova es complementa amb altres cavitats totalment fosques on només es pot accedir amb una pila.

Les paraules no poden descriure l'afecte que produeix aquest fet de la naturalesa, per tant el millor que podeu fer és encoratjar-vos, partir-hi un matí i dur-vos-en 300 ptes. per l'amo de les cases de Son Pou que, inexplicament, també es l'amo de l'avenc.

ITINERARIO

SIGNOS CONVENCIONALES	
	Carretera.
	Centro de carrer.
	Sendero.
	Sendero incierto.
	Fuente.

ESCALA
1 Km. aproximado

ALGEBELÍ VERD

*Plasticus ~
Vulgaris.*

LIMITA L'ÚS DELS PLÀSTICS

ELS PLÀSTICS SÓN COSTOSOS DE PRODUIR, NO ES DEGRADEN EN LA NATURALSA I RESULTEN MOLT DIFÍCILMENT RECICLABLES. DU LES TEVES PRÒPIES BOSSES A COMPRAR. REUTILITZA LES BOSSES DE PLÀSTIC QUE ET DONIN AL SUPERMERCAT PER GUARDAR LES ESCOMBRARIES. NO COMPRIS PRODUCTES AMB EXCÉS D'EMBOLIC.

*Plasticus ~
Natatorium.*

VIATGES
MASSANELLA, S.A.
AGENCIA DE VIATGES GRUP-A

Bisbe Albertí, 15
Tel. i Fax 860411

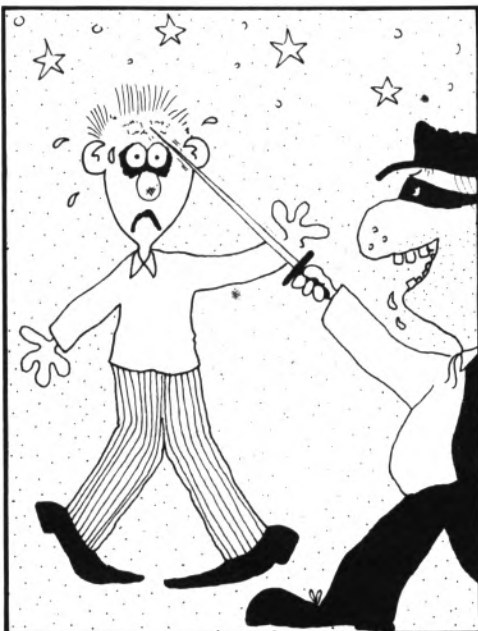
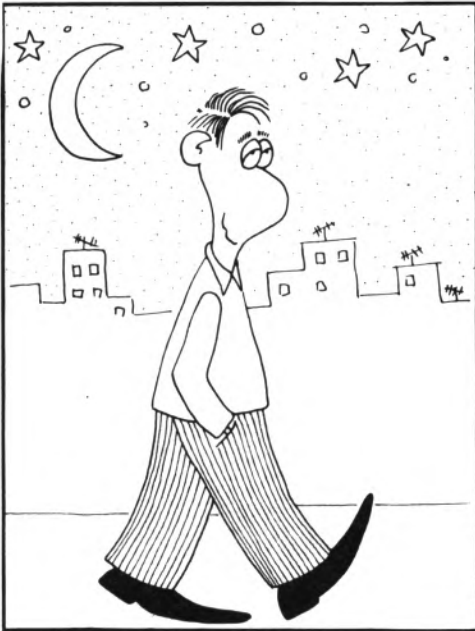
07440 MURO

ELS OFERIM ELS NOSTRES SERVEIS EN:

- BILLETS D'AVIÓ
- BILLETS DE TREN
- PASSATGES DE VAIXELL
- RESERVES D'HOTEL
- RESERVES D'APARTAMENT
- LLOGUER DE COTXES I FURGONETES
- VIATGES ORGANITZATS
- CIRCUITS EN AUTOCAR
- VIATGES D'ESTUDIS
- VIATGES 3 EDAT
- FIRES

EL RETORN DE "EL ZORRO"

Deixa Astorat

- Que els del PP justifiquin les barbaritats urbanístiques autoqua-lificant-se com a defensors d'allò que mai no han defensat. Tanmateix no els creim.

- Que l'Ajuntament no organitzàs cap acte per celebrar el dia de la Constitució. Va passar d'allò més desapercebut.

- Que després del que hen insistit perquè s'estableixi a Muro un sistema de recollida de materials reciclats, l'Ajuntament no es digni a fer-nos el més mínim cas.

- Que en tota la plaça del Comte d'Empúries no es pugui veure ni una trista papevera. I nosaltres que ja pensam amb els contenidors de vidre.

- Que ni Antoni Artigues ni Biel Majoral figurin a les llistes de ponents de les I Jornades de Cultura Popular.

- Que la gent gran de Muro vagi d'excursió a "matanzas" i no a matances.

- Que al sopar de la Panera d'Algebelí hi hagués absències tan notables de membres de la Directiva de l'Associació Cultural. I això, que ho organitzaven ells!

- Que el primer dia que s'encén l'enllumenat nadalenc ja es quedi mig poble a les fosques.

- Que el nou catecisme consideri pecat no votar i el frau fiscal, entre d'altres, i en canvi, accepti la pena de mort i la guerra justa.

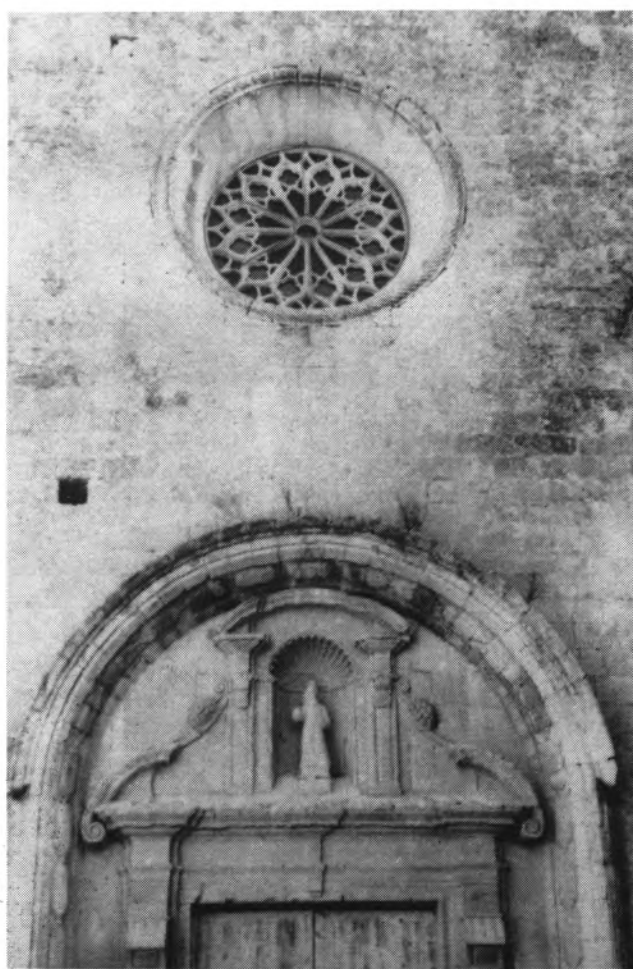
És d'alabar

- El canvi dels senyals de trànsit situats davant l'antic quarter de la guàrdia civil. Ara es veu més i amb un sol senyal en sortim. És d'agrair que qualche vegada facin cas de l'ull crític.

- L'esforç que ha fet l'Ajuntament per adequar les instal·lacions de l'Aula d'Adults.

- La restauració que s'ha duit a terme als rellotges de sol del Claustre del Convent dels Mínims.

- L'arranjament dels cristalls del rosetó de l'Església del Convent.

OBRES de MESTRES

Hi ha objectes que d'una sola mirada ens atrauen, no sabem el motiu però ens agraden. Són les Obres dels Mestres Artesans. Objectes fets segons vells procediments o, de vegades, fruit de la innovació i la creació dels artesans d'ara.

Per això la Conselleria de Comerç i Indústria del Govern Balear creà l'etiqueta de "PRODUCTES DE QUALITAT ARTESANA".

Per protegir els vells artesans i per promocionar els nous creadors. Així quan vostè compra un producte artesanal, aquesta etiqueta és tota una garantia.

GARANTIA ARTESANA

A l'hora de triar,
cerqui aquesta etiqueta.

És un missatge de:

GOVERN BALEAR
CONSELLERIA DE COMERÇ
I INDÚSTRIA

Día 19 de noviembre de 1992, "Dijous Bo", la Asociación de la Tercera Edad de Muro hizo una excursión. Desde la villa se fueron al cruce de Petra, donde se aprovechó el tiempo para almorzar. Después se fueron a Inca, visitando la gran feria. Los excursionistas dijeron que les había agradado mucho ver tantísimos objetos expuestos, para poder ver y comprar. Por Inca se pasaron casi tres horas y no consiguieron ver ni la mitad de lo que estaba expuesto. Los asociados demostraron haber disfrutado de aquellas exposiciones con tantísima maquinaria, pesados camiones, coches de todas las marcas, incluyendo los Mercedes y otros de gran calidad. Pero se cansaron, porque de tanta gente que había, por ningún sitio se podía parar, coincidiendo en decir, tanto vendedores como compradores que era un mal día para comprar. No se despistaron ni se extraviaron, todos aparecieron a la hora citada a los autocares.

De Inca partieron para comer en el restaurante "Ses Tres Germanes", que está en el término municipal de Marratxí. Allí fueron recibidos por el propietario-empresario D. Pedro Pons-Estel Cantarellas con un gran respeto y cariño, motivo principal por ser una excursión de la asociación de su pueblo natal. Antes de comer una de sus tres hijas enseñó a todo el grupo el precioso complejo, que dispone de piscina cubierta, donde se enseña natación, dos grandes salas comedores y una extraordinaria y lujosa sala de fiestas donde

después de una muy agradable comida, bailaron al son de una oquesta por espacio de dos horas. Regresaron a Muro con un retraso de más de una hora porque encontraron en Binissalem la carretera bloqueada sin poder pasar.

Se acabó la fiesta con aplausos y enhorabuena al propietario, a las que me adhiero. En el mismo lugar también había dos excursiones de Llubí y Pollensa.

El que suscribe la nota, no pudo vivir el evento por un motivo muy legal, pero estaba presente con el pensamiento. Sé que todo resultó bien, más que como se decía. Yo no estaba, pero estos han sido los comentarios de los mismos excursionistas.

Puedo añadir que en la Asociación, a petición de varios socios, se ha comprado un aparatito para jugar al bingo. Por tal motivo y con la intención de satisfacer a todos los asociados, se han repartido las horas a fin que todos estén unos momentos a gusto con su

hobby o deporte.

La Directiva está haciendo lo posible para contentar a todos sus afiliados. También durante el mes de noviembre se han puesto a la venta unas papeletas de la Lotería Nacional de Navidad, que se tiene que sortear el día 22 de diciembre. El valor de la papeleta es de 200 ptas., jugando sólo ciento setenta y cinco pesetas, pues el beneficio que se obtenga ingresará en caja para nuestra Asociación, que lo destinará a diversos gastos.

Aprovecho la ocasión para felicitar las fiestas de Navidad a todos los socios y a todo el pueblo de Muro, que las paséis con salud y felicidad.

Yo, agradezco a todas aquellas personas que se preocuparon por mi estado de salud, durante el tiempo que estuve internado en el Hospital de Mallorca, a consecuencia de una hemorragia interna. Gracias y felicidades.

Bartolomé Riutord

UNIÓ D'INDEPENDENTS DE MURO

*Desitja a tot el poble de Muro
unes bones Festes de Nadal i
un Venturós Any Nou*

Molts d'Anys

Entrevista a l'orguener Pere Reynés

1.- Què te pareix l'orgue de la Parròquia de Sant Joan Baptista de Muro?

És un orgue que ens pareixia de Mateu Bosch per la forma de la caixa, però hem trobat una data en el tauló de la façana: 1761, en aquesta data Mateu Bosch ja era mort, encara que podria ésser d'algun altre orguener de la família Bosch, com Pere Josep Bosch.

2.- Havia sofert alguna altra restauració abans d'aquesta?

Fa uns cent anys, l'orgue fou transformat; li canviaren el secret original per un altre romàntic, i molts de registres i tubs, era una moda d'aquell temps, volien fer un orgue de 3 teclats, doncs a la cònsola hi havia els 3 teclats encara que un d'ells era mut.

3.- Quins criteris s'han seguit per a la restauració i reconstrucció de l'orgue de la nostra Parròquia?

Hem seguit un criteri de puritat, ja que les peces claus de l'orgue (els secrets, els tubs de la façana, la caixa i altres tubs antics...) hi eren, i tot el que estava malament serà restaurat i el que manca serà col·locat tal com estava originalment.

4.- Ja hem comentat que l'orgue tenia un altre secret. Com era el secret original de l'orgue?

El secret que hi havia abans de la restauració a l'Orgue Major era romàntic, però es conservava el secret barroc original i per tant l'hem pogut restaurar i col·locar a l'orgue, i a partir d'aquí hem anat reconstruint tots els registres o jocs que portava aquest secret.

5.- Els tubs que hi havia a l'orgue eren tots originals del seu constructor?

Els tubs de la façana (els verticals) són originals, els demés són tubs romàntics afegits o canviats, per tant molts d'ells no ens servirán i s'hauran de canviar perquè l'armonització de tot l'orgue sigui coherent i correcte.

6.- Quins registres o jocs són els que hauran sofert més transformació?

Tornarem fer cantar tots els tubs de la façana de l'orgue, ja que quasi tots restaven muts i pintats de purpurina; els demés tubs s'hauran de fer nous seguint els diapassons de l'orgue. Alguns altres jocs que havien estat llevats o canviats, com la Corneta, Quinzena, Plens, Batalla... seran posats al seu lloc corresponent, completant la reconstrucció de tot l'orgue, i la Cadireta que pràcticament quasi no sonava, també serà completada amb els seus registres originals.

7.- Quants de teclats tindrà l'orgue?

Una vegada acabada la restauració i reconstrucció, l'orgue tindrà 2 teclats d'octava curta de 45 cada un (C-c'''); el primer correspondrà a la Cadireta i el segon a l'Orgue Major. El teclat de l'Orgue Major serà partit entre c' i cs' (do i do sostingut). També hi haurà un Pedal de 8 botons amb 2 jocs de Contres que corresponen a les notes: C-H (de Do a Si).

8.- Com quedarà la disposició final dels seus registres o jocs?

Quedarà així:

ORGUE MAJOR:

(segon teclat partit)

mà esquerra - mà dreta

Flautat 1 - Flautat 1

Flautat 2 - Flautat 2

Octava - Octava

Dotzena - Dotzena

Quinzena - Quinzena

Dinovenen - Dinovenen

Vintidosena - Vintidosena

Cimbalet - Cimbalet

Nasards - Corneta Magna

Trompeta Real - Trompeta Real

Baixons - Clarins

Tromp. Batalla 8' - Tromp.

Magna 16'

CADIRETA:

(primer teclat)

Bordó 8' - Octava 4' - Quinzena

2' - Dinovenen - Cimbalet - Nasard

19a. - Regalies.

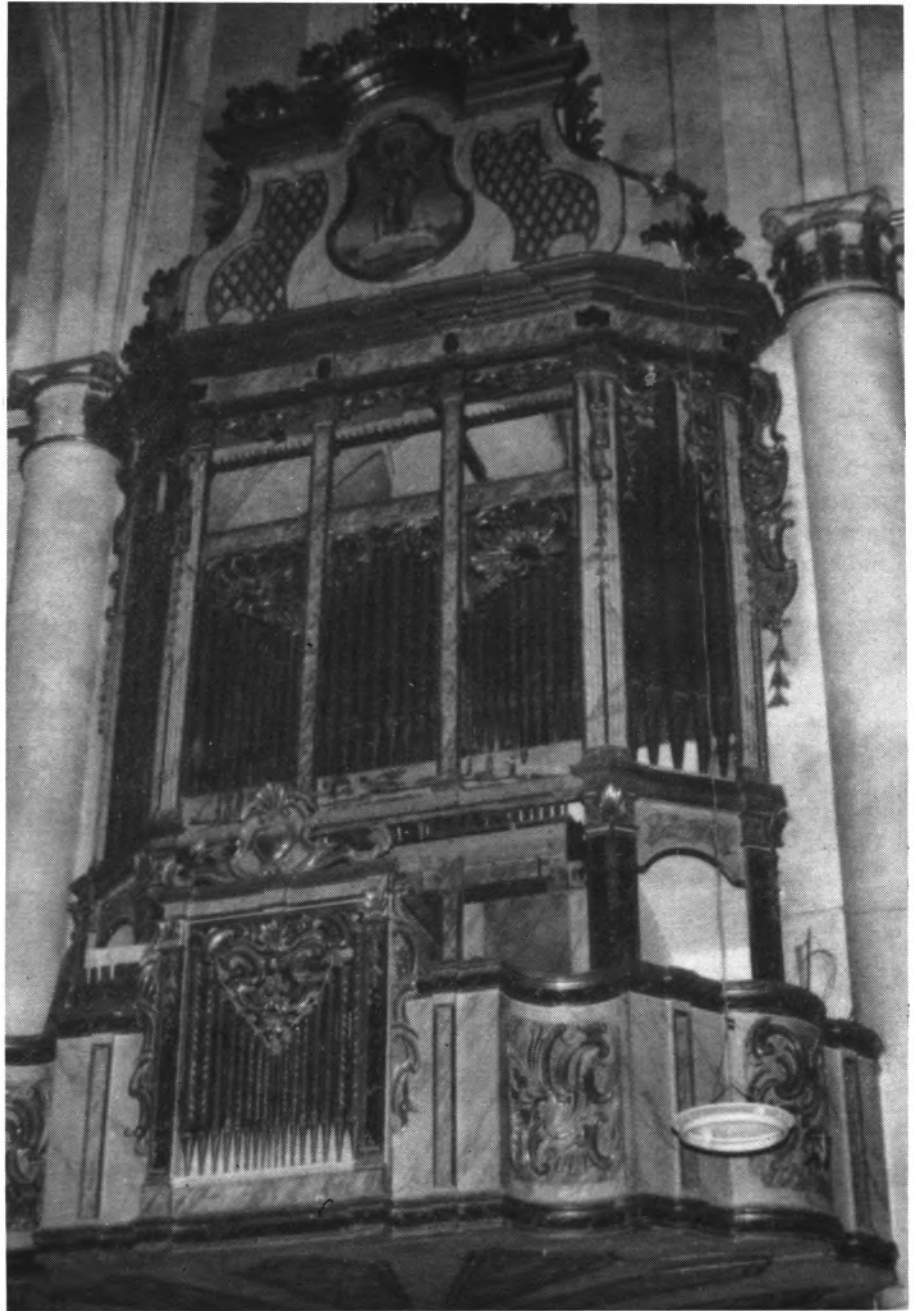
9.- Per què és tant costosa una restauració o reconstrucció d'un orgue?

En primer lloc tot això depèn de com es troba l'orgue, si està ben conservat o en mal estat. En el cas de l'orgue de la Parròquia de Muro, hem de dir que es trobava en molt mal estat, tot estava capgirat, mancaven molts de tubs, s'ha hagut de canviar el secret, la mecànica, fer un secret nou de Pedal... i tot això exigeix molt de treball. Perquè tenquem una petita idea, just la compra de tubs nous que mancaven valdrà quasi uns 3 milions de pesetes, quasi tots ells són portats d'Alemanya, amb el 75% d'estany i

el 25% de plom. És per això que normalment sols poden afrontar una gran restauració d'un orgue com aquesta de Muro, alguna institució pública, així és el cas de l'Ajuntament de Muro que es mereix el nostre agraïment pel seu patrocini, amb alguna petita ajuda del Consell Insular.

10.- Creus que quedarà un orgue de qualitat i sonoritat per a l'Església que és?

Crec que serà un orgue típic de les nostres esglésies amb les característiques pròpies d'aquests orgues, i un dels representatius d'una època i una escola d'orgueneria mallorquina del segle XVIII, capaç d'omplir de sons i harmonia la gran i majestuosa Església Parroquial de Muro.

sistemes

Major, 21-1.er
Tel. 860317
MURO (Mallorca)

**OBERTA PREINSCRIPCIÓ
CURSOS DE FORMACIÓ**

Introducció i secretariat d'informàtica

Dirigit a joves, adults i gent d'empresa

- Introducció a la informàtica
- Bases de dades
- Sistema operatiu MS-DOS
- Full de càlcul (Gràfics)
- Procesador de text

Ofertes en ordinadors i impresores

Pegats lingüístics

Sovint els nostres polítics no estan a l'altura que el seu càrrec demana, per això no és estrany que estiguem exposats a continus pegats.

No sabem exactament qui és el responsable dels indicadors que hi ha arreu del nostre poble, però n'hi ha que són veritablement lamentables. Si per una banda normalitzen els noms dels carrers (n'hi ha que encara continuen en castellà i segurament per molts d'anys), per l'altra ens topam per tot Muro amb indicadors com els que anuncien el camí a seguir per arribar al poble veí de "Santa Margarita". No és tan difícil deduir que el nom oficial és Santa Margalida però es veu que, d'interès, no h'hi ha gaire o, si n'hi ha, és per castellanitzar el poc que tenim en la nostra llengua.

De què val que l'Ajuntament de Muro sigui un dels que s'han adherit a la Campanya de Normalització Lingüística si ningú no es responsabilitza que es compleixi? Si l'Ajuntament considera que pagar un assessor lingüístic és tirar els doblers, segur que l'assessor del Govern Balear, per no dir qualsevol persona entesa, ho faria gratuïtament. No obstant, com que devers els nostre Ajuntament n'hi ha que, perquè saben pixar, es pensen que són metges dels ronyons, ens trobam amb altres pegats com el de l'apòstrof mal col·locat que hi ha als indicadors de Can Picafort (una altra vegada els ha tocat als pobres "vileros"), o les faltes d'ortografia que hi ha als cartells del poliesportiu (Dies leborables, diumenges y festius).

Creim que, al regidor de Cultura, li han fet un parell de gols, encara que el davanter no sap de què va o si que ho sap i ho fa aposta? Els altres gols, els hi han marcat al Poliesportiu on romanen des de fa molt de temps rètols en castellà com: "Prohibido comer pipas",...

És per això que demanam que es retirin els dits indicadors, que es

normalitzi la seva grafia i que no tornim caure en els mateixos errors.

Podríem ampliar la llista interminable de cartells en castellà: Campo municipal de deportes de Muro, Plaza de toros (a l'indicador del carrer Pare Alzina), Ayuntamiento de Muro (als cotxes de la brigada d'obres), "prohibido tirar escombros y basura por orden del Ayuntamiento" (al camí de Sant

Vicenç)...

Plantejarnos, d'una vegada, la possibilitat de contractar un assessor lingüístic que, encara que no faci voluminoses obres, ajudarà a desbar lingüísticament el nostre poble.

P.D. Quan acabarem d'escriure aquest article, l'Ajuntament ja havia rectificat el cartell situat al quarter de la guàrdia civil on deia "Santa Margarita".

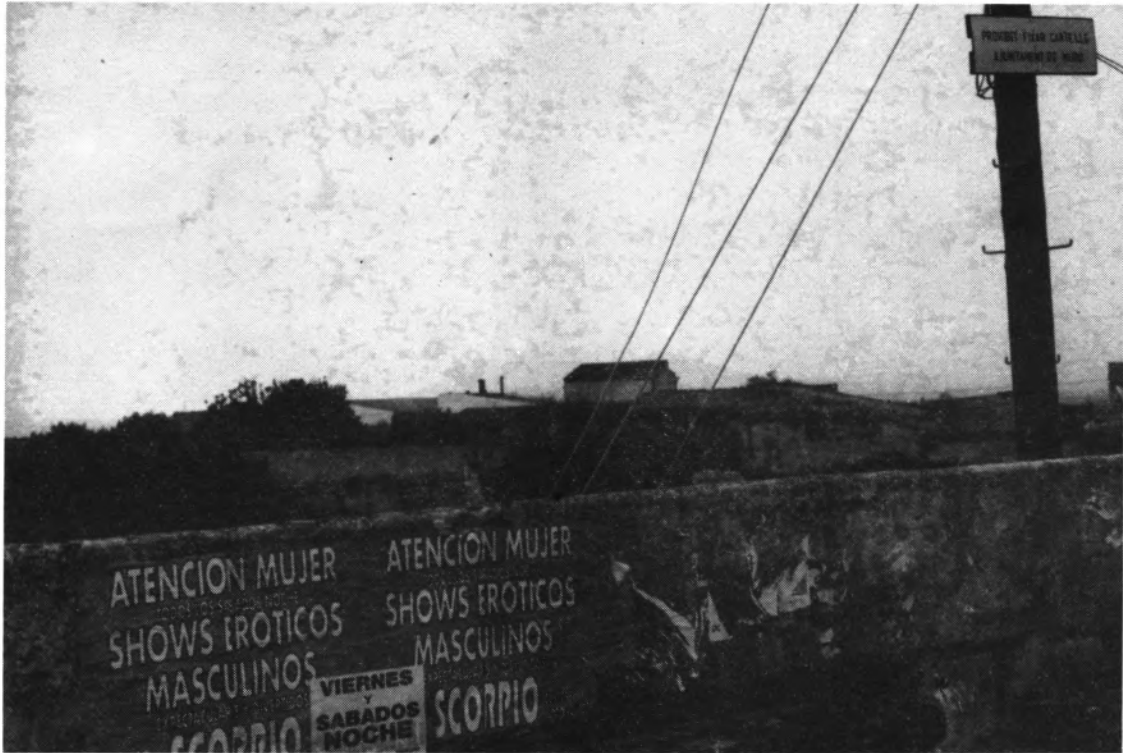
**AUTOSERVICIO
CA NA FRANCISCA**

Calle Mayor,62 • Tel.537478
MURO - MALLORCA

**AUTOSERVICIO
CA'N BIEL**

Plaza Sant Marti,5 • Tel.537818
MURO - MALLORCA

**AQUI NO HI HA VIDA PER A TOTS!
UN DELS DOS CARTELLS SOBRA**

**QUI ÉS EL CAUSANT?
NO L'ACABEN DE TOMAR,
ÉS UN SÍMBOL DE LA
NOSTRA PAGESIA.**

**NO PRENGUEM MAI LES
CARRERES NOVELLES
PER LES VELLES!!!**

**AQUEST MES, COL.LECCIÓ D'ABOCADORS INCONTROLATS!
N'HI HA PER TOT ARREU I PER A TOTS ELS GUSTS.
TANT SI ANAM PEL DARRERA EL CAMP DE FUTBOL, COM SI VOS
PASSEJAU PELS VOLTANTS DE LA PLAÇA DE TOROS, O SI VOLEU
CONTEMPLAR EL BELL PAISATGE DE SA RIBA, ELS VOSTRES ULLS
PODRAN ADMIRAR LA NETEDAT DELES AFORES DEL NOSTRE POBLE.**

Regional Preferente:

El Murense

quiere estar en Tercera la próxima temporada

El trabajo que se ha venido haciendo a lo largo de todo lo que llevamos de temporada, está empezando a dar sus frutos en forma de buenos resultados.

Los objetivos que se trazaron para esta temporada, parece que tienen muchas posibilidades de cumplirse y si bien el equipo no empezó jugando muy bien, gracias a unos cuantos retoques en la plantilla y al incansable trabajo de todos los que trabajan en el Murense, se está haciendo realidad la ilusión de poder jugar la próxima campaña en Tercera División, y ya no sólo se quiere ir a la liguilla de ascenso, ahora tras ver el buen plantel de jugadores con que cuenta el equipo de Muro, se quiere hacer campeón, y claro está, celebrarlo por todo lo alto... Pero queda aún mucha liga, tiempo al tiempo.

Es de destacar la racha goleadora de Jaume Martorell "Piul.lara" que ya está en segundo lugar de los "Pichichi" de la categoría, a un solo gol del máximo realizador de Preferente, Cantos del España de Lluçmajor. Jaime lleva conseguidos trece tantos, mientras que el primer clasificado lleva catorce. Destacan los tres goles que marco en la visita que el Murense hizo al feudo del Cala d'Or y los cuatro que le endosó al Xilvar en el último partido que ha disputado hasta el momento el equipo blanquiazul.

- Ultimos resultados:
- Murense 3 - Binissalem 0
- La Unión 0 - Murense 0
- Murense 1 - Alcúdia 1

Calvià 1 - Murense 1
Murense 8 - Xilvar 1

Juveniles:

Primera Regional

El Murense líder de la fase de descenso

Los juveniles del Murense lideran el grupo de descenso, en que nuestro equipo después de los malos resultados obtenidos en la primera fase de la liga, quedó encuadrado.

En esta segunda fase de la competición juvenil en Primera Regional, para evitar el descenso, nuestro equipo se encuentra imbatido y cuenta por victorias los partidos disputados. El juego de los chavales ha mejorado mucho, si bien por la calidad que hay en el equipo, tal vez con un poco más de suerte, podríamos haber jugado la fase de ascenso y si bien las posibilidades de ascender a nacional son, podríamos decir nulas, al menos no nos hubiera tocado sufrir como ya viene siendo habitual año tras año.

Destaca la facilidad goleadora de Toni Moranta "Pintinho" que en su nueva demarcación en el campo, como delantero del equipo, está colaborando imperiosamente en las victorias de nuestro equipo.

- Ultimos resultados:
- Murense 4 - Barracar 1
- Felanitx 1 - Murense 2

Cadetes:

Primera Regional

Luchando contra la adversidad

Si bien los cadetes del Murense se encuentran bien clasificados y en los puestos de arriba, últimamente los resultados obtenidos no han sido muy buenos y parece que el equipo se empieza a deshinchar, aunque por otro lado después de la mala temporada, en lo que a lesiones se refiere, que el equipo haya empeorado un poco en su juego y por tanto en los resultados, nos parece más que normal.

- Ultimos resultados:
- Murense 0 - Binissalem 0
- Alcúdia 2 - Murense 1

Infantiles:

Primera Regional

Segundos clasificados

En estos momentos es el equipo del fútbol-base del Murense que mejor clasificado se encuentra y que mejores resultados ha obtenido hasta el momento. Si siguen así las cosas es muy probable que este año sean los infantiles los que disputen el habitual Torneo Fútbol Base Villa de Muro, ya que como prometió el Alcalde de Muro en la última edición de este Torneo, el e-

quipo que tomaría parte en él sería el que al finalizar la temporada liguera hubiera obtenido mejor clasificación.

Destaca en el equipo infantil el jugador Toni Fornés, que es el máximo realizador del equipo y el terror de los porteros adversarios.

—Últimos resultados:

Murense 6 - Pt. Pollença 0

Campos 2 - Murense 3

Murense 8 - Escolar 1

Benjamines: Grupo 10

Luchando por clasificarse para la Segunda Fase

Buena temporada la que están realizando los más pequeños del Murense. Actualmente se hallan los cuartos clasificados, siendo uno de los equipos menos goleados del grupo. Nos han llegado rumores de que incluso algún jugador de la plantilla podría ser llamado a la Selección Balear, gracias a sus buenas actuaciones defendiendo las camisetas blanquiazul.

Aprovechando uno de los sábados de descanso en la competición liguera, los benjamines organizaron una jornada futbolística bajo el lema "Deporte sí, droga y sida no". Jugaron un partido en el que portaron brazaletes rojos en favor de la lucha contra el sida. El partido les enfrentó al Margaritense al que derrotaron por seis goles a uno, adjudicándose el trofeo que donaba el Ayuntamiento de Muro para esta confrontación.

Una vez finalizado el partido los componentes de la plantilla murera lanzaron penalties para ver qué jugador conseguía marcar más goles seguidos, resultando ganador Toni Rotger, centrocampista del equipo, que se llevó el trofeo denominado "All Stars 92 Football", donado igualmente por el Ayuntamiento.

—Últimos resultados:

Pollença 2 - Murense 0

Murense 4 - Binissalem 0

Torneig Futbol-Sala

Sant Antoni'93

Des del mes de novembre es ve disputant un nou TORNEIG DE FUTBOL-SALA amb l'objectiu de cobrir la demanda de la joventut i la segona edat.

L'esmentat torneig consta de 8 equips participants, es desenvolupa els dissabtes el capvespre a les pistes del Poliesportiu Municipal de Muro i es arbitrat i dirigit disciplinàriament per àrbits federats (Federació Balear Futbol-Sala). De moment, hem de recalcar que el torneig es desenvolupa amb total esportivitat.

Cal resaltar la marxa del Bar Sami, que no deixa escapar la Caixa Postal, guanyador de tots els passats tornejos. Malgrat tot, ambdós equips es perfilen com a finalistes però, tots sabem, que en el món de l'esport no pots dir que has guanyat fins que l'àrbitre xiula el final de l'encontre.

L'equip revelació, sens dubte, és Voltors/Grues Sent. De moment ja s'ha classificat per a les semifinals (sino ocorre un miracle). De succeir així podem confirmar que serà la millor classificació de la història.

S'ha de fer esment a equips com Bar Son Moro, Skau, que, pels motius que siguin, no s'han inscrits i se'ls ha trobat a faltar.

Finalment, abans de concloure, vull enviar salutacions a unes persones que gràcies a la seva participació desinteressada permeten que aquests tornejos segueixin endavant. Ells són l'estimat Antoni Català (Olier) i Baltasar Martorell (Borreta).

—Màxim golejadors:

Bernat Payeras (C. Postal) 22 gols

Antoni Alòs (Bar Sami) 19 gols

Miquel Sacarés (C. Costitx) 12 gols

—Equip menys golejat:

Bar Sami - 8 gols

Caixa Postal - 10 gols

Can Costitx - 11 gols

—Trofeu a l'esportivitat:

Bar Olímpic - 1 pt.

Seguros Ferrer - 1 pt.

Bar Sami - 3 pts.

Bar Sami i Bar Avenida amb un partit menys que es jugarà dia 2 de gener a les 16 hores.

— Col.laboradors: Seguros Ferrer, Fusteria Can Perxat, Can Biel i Ca Na Francisca, Palo Túnel Aperitius, Construccions Miquel Sastre, Romàntic Espectacles, Mallorca So, Mieres Sport, Pintures Moragues (Bernat Sero).

El Club Deportivo

apuesta fuerte

por el Fútbol Base

Para la próxima temporada

habrá dos equipos de fútbol,

siete en el pueblo

Miguel Barceló Riutort, como Presidente del Club Deportivo Murense, y Juan José Ferrer, actual entrenador de los benjamines del Murense, han apostado fuerte por el fútbol base de Muro y se han propuesto crear la Escuela de Fútbol del Club Deportivo Murense.

Como primera medida adoptada se han inscrito en la Federación Territorial Balear de Fútbol dos equipos de fútbol 7 para competir en la próxima liga que organice la Federación. Los clubs inscritos llevarán el nombre de MURENSE y SPORTING MURENSE.

El fútbol 7 lo juegan niños de 6 a 8 años y lo hacen en un campo de 60 m. de largo por 40 m. de ancho y tanto las porterías como la pelota son más pequeñas que en el fútbol 11, que estamos acostumbrados a ver.

El Murense con esto pretende ser más que un club, pretende estar presente en la sociedad murera y dar una educación deportiva a sus hijos, para que crezcan sanos y con la honradez que imprime el deporte.

Todos los niños nacidos los años 1984, 1985 y 1986 que quieran inscribirse como jugadores del Murense pueden ir a apuntarse a las oficinas del Club en la calle Juan Massanet, 4 (Seguros Ferrer) todos los días de 5 a 7 de la tarde.

C.D. Murense

Buen papel de los atletas de Muro en Barcelona

68 Edición Internacional

“Jean Bouin”

El pasado 6 de diciembre se celebró en el circuito del Parc de Monjuic (Barcelona) la famosísima prueba barcelonesa de atletismo, la más veterana que se celebra en nuestro país sobre asfalto.

Esta carrera es diferente de las otras conocidas. El recorrido es durísimo, con bajadas y subidas que te destrozaban las piernas, la salida debía ser muy rápida, si no te perdías entre la multitud de corredores. Hubo muchas caídas debido a la gran cantidad de participantes, y un precioso colorido al que se sumaron los atletas mureros.

Mención aparte se merece la organización que fue perfecta en todo.

Resultados:

— Juniors Femenino

Hubo un total de 46 participantes. La corredora de Muro, Juana Cabane-Illas terminó en el lugar 21.

Juana realizó una buena carrera, pero tenía que correr con chicas dos años mayores que ella y eso representa una desventaja muy grande. El año que viene seguro que termina entre las 10 mejores.

— Cadetes Masculinos

Un total de 175 atletas tomaron la salida con dos mureros en carrera. Al final, Miguel Martorell ocupó el lugar 20 y Miguel Salamanca el puesto 48.

— Cadetes Femeninos

Salieron a disputar la prueba 151 atletas entre ellas Margarita Portells (Muro). La carrera, como todas, fue muy disputada y Margarita llegó en el lugar 63.

— Infantiles Masculinos

Participaron 202 atletas, con gran actuación de Martín Mir (Sa Pobla) que entrena a las órdenes de Juan Comas. Martín entró en el lugar 5 de la general y ganó un trofeo. Extraordinaria carrera del pueblo.

— Alevín Masculino

Tomaron la salida 148 participantes, entre ellos el murero Antonio Tugores que se clasificó en el lugar 35. Buena carrera de Toni.

— Alevín Femenino

Fueron 203 las niñas que corrieron esta prueba. Gran actuación de María del Mar Quevedo que ocupó el lugar 25 de la general.

— Benjamín Masculino

La carrera más numerosa, 225 atletas tomaron la salida con un recorrido de 1.100 m. El corredor de Muro, Paco Tugores Sastre realizó una buena prueba y en un apretado final ocupó el 7 lugar de la general, lo que le valió un trofeo.

Paco nos confiesa que ha sido la carrera más dura que ha corrido.

Creemos que el año próximo, con más experiencia, estos atletas obtendrán unos resultados mejores aún.

Crossman

Cross Escolar

El pasado 21 de noviembre, se celebró la segunda prueba de Cross Escolar en Sa Pobla.

Hubo numerosa participación de atletas de distintos pueblos de la zona norte de Mallorca. Como es costumbre, los atletas de Muro rayaron a una altura muy difícil de superar.

El trazado del circuito era muy duro y tenía bastante blanda la tierra, lo que dificultaba la carrera y facilitaba la aparición del cansancio y agarrotamiento de las piernas.

Resultados:

C. Iniciación — Femenino

1.- Juana M. Socías (St. Francesc, Sa Pobla)

2.- Victoria Rotger (Colonya, Pollença)

3.- Mercé Perelló (St. Francesc, Muro)

— Masculino

1.- Jaume Busquets (St. Francesc, Muro)

2.- Jordi Picó (St. Francesc, Muro)

3.- Pedro Cloquell (St. Francesc, Muro)

4.- Juan Perelló (St. Francesc, Muro)

Dominio absoluto de los atletas de Muro, con un cómodo triunfo de Jaume Busquest que repite. Jaime está en un gran momento de forma y será difícil ganarle. Mención aparte, se merece el progreso experimentado por el corredor Juan Toni Perelló, que va a más en cada carrera.

C. Benjamín — Femenino

1.- M. Antonia Mulet (St. Francesc, Muro)

2.- Cati Ribot (St. Francesc, Muro)

4.- Antonia Montalá (Guillem Ballester i Cerdó, Muro)

Destacada actuación murera en esta carrera con triunfo de Mulet.

— Masculino

1.- Paco Tugores Sastre (Guillem Ballester i Cerdó, Muro)

2.- Enrique Galindo (Colonya, Pollença)

3.- Biel Ferragut (Colonya, Pollença)

Tercer victoria consecutiva de Paco Tugores, que ganó con gran

autoridad.

Categoría Alevín — Femenino

- 1.- M. Magdalena Pons (St. Francesc, Muro)
- 2.- Cati Ramis (St. Francesc, Muro)
- 3.- Marilén Ramis (St. Francesc, Muro)
- 4.- María M. Quevedo (St. Francesc, Muro)

La mejor carrera de la mañana. Las cuatro corredoras de Muro hicieron el recorrido en un palmo de terreno hasta el esprint final, carreras tan competidas como ésta no se ven cada día.

— Masculino

- 1.- Raul Juque (Alcudia)
- 3.- Biel Busquest (St. Francesc, Muro)

Categoría Infantil — Femenino

- 1.- Isabel Portells (St. Francesc, Muro)
- 2.- Cati Alzamora (St. Francesc, Muro)

Triunfo cómodo de Isabel Portell en un gran momento de forma.

— Masculino

- 1.- Martín Mir (St. Francesc, Muro)
- 2.- Juan Sastre s (St. Francesc, Muro)
- 3.- Miquel Pons (St. Francesc, Muro)
- 4.- Cristóbal Perelló (St. Francesc, Muro)

Superioridad aplastante de los atletas de Muro que apabullaron a sus rivales con un triunfo arrollador de Martín Mir.

Categoría Cadetes — Femenino

- 1.- Arantxa Velez (Colonya, Pollença)
- 2.- Margarita Portells Sastre (Muro)
- 3.- Cati Ochagararí (Muro)

— Masculino

- 1.- Juan A. Serra (Colonya, Pollensa)
- 2.- Miguel Martorell (Muro)
- 4.- Miguel Salamanca (Muro)

Buena carrera de los dos miguelles que se vieron superados por el pollensín Serra.

Crossman

VI Torneig de Truc

Illes Balears

Des de fa uns dies es ve disputant en tres llocs de Muro la primera fase d'aquest prestigiós torneig.

En anys anteriors, es disputava aquesta fase al Bar Sami i al Bar Oriental. Aquest any s'ha inclòs un nou bar, es tracta del Bar Olímpic.

Cal dir que aquest torneig ha causat prou interès, de fet, els tres bars han inscrit ni més ni manco que 10 parelles cadascun. Aquesta fase acaba dia 28 de gener de 1993, i es classificaran dues parelles per bar. Més endavant donarem més informació i les classificacions del torneig.

Retruc

El passat i el present del Voleibol a Muro

Orígens

Fou cap a l'any 1986 quan un grup de joves anomenats "Grup d'Amics de l'Esport", juntament amb un altre grup de joves fèmines que pertanyien al Col.legi Guillem Ballester i Cerdó, foren els pioners i importadors de l'especialitat esportiva que reb el nom de voleibol.

Com podeu veure a la foto, els inicis foren molt durs i sense cap ti-

pus de suport, ja sigui material, econòmic, humà... Jo, com a membre de l'esmentat grup, record la gran demanda vers la pràctica d'aquesta activitat, arribant algunes vegades a realitzar autèntics retocs a la normativa de joc (reglament) per poder jugar tots els allà presents, sense que ningú hagués d'estar aturat, esperant la seva inclosió al joc.

Totes aquestes ganes d'ambdós grups voleibolístics, derivaren en cada un dels tornejos que s'han anat organitzant des d'aleshores, així com la quantitat de practicants que ho realitzen a l'estiu, mitjançant la modalitat del volei-platja.

Malgrat hi hagi una demanda real satisfeta, si fèssim un estudi de demanda actual, veuríem com encara existeix una demanda no satisfeta, anomenada potencial per falta de recursos (econòmics, humans, materials...).

Futur: Equip de voleibol cadet femení "Talleres Muro".

S'ha satisfet una part d'aquesta demanda potencial, dirigida a un sector de la població (edat escolar) formant un equip cadet femení comandat per l'incansable Joan Coric, amb el patrocini de "Talleres Muro" i amb la direcció tècnica de l'Ajuntament de Muro, mitjançant l'Àrea d'Esports.

El seu objectiu del mateix és el de donar sortida a la gent que acaba la seva etapa d'ensenyança primària obligatòria a Muro i al mateix temps el de satisfer aquesta demanda formant futures jugadores d'aquesta modalitat (objectiu educatiu).

Aquesta vegada no ens queda altre remei que apuntar "un tant" a la iniciativa de l'Àrea d'Esports.

En propers números informarem dels resultats, jugadores...

Per acabar farem esment a una frase que diu: "Feliç aquell que ha tingut un mestre" (J. Dalmau).

Citius, Altius, Fortius

Menjarem torró

I ja som a Nadal. Acaba un any '92 que havia d'esser especial, però que, en general, no ha resultat tan màgic ni tan fantàstic com tots esperàvem, sinó tot el contrari.

Però per un moment tancam els ulls i ens oblidam de l'augment del dèficit públic, de les pèrdues de llocs de feina, de la devaluació de la pesseta, de la crisi del turisme, de l'augment dels impostos, de les direccions prohibides... I pensam amb il·lusió en el nou '93 que segur que serà millor, al menys no neix amb l'etiqueta d'esser perfecte. I pensam també que és Nadal, les festes per excel·lència, que la gent es reuneix, i millor si ho fa en torn a una taula.

Per això des d'aquesta pàgina et donam tres receptes de plats típics per aquest Nadal... perquè ja ho diu la cançó: "Ara ve Nadal, menjarem torró..."

De primer plat SOPA NADALENCA

- Una gallina per fer brou, 1 tomàtiga, 1 pastenaga, 1 porro i carn picada.

Es fa un brou de gallina i s'afegeix la pastenaga, la tomàtiga i el porro.

Quan el brou estigui a punt, es tira la sopa (millor que sigui grossa) i les pilotetes que ja haurem fet de la carn picada.

De segon plat

INDIOT AMB PRUNES

- 1 indiot, 4 cebes, 4 tomàtiques, 1 cabeça d'all, herbes: farigola, nou noscada, llorer, moradux, 2 prunes per tallada, 100 g de pinyons, 1 picada d'ametlles torrades, una copa de vi sec i patató.

Es trampa la carn amb sal i pebre bo. Es sofregeix i es col·loca dins una greixonera. Amb el mateix oli es farà un sofrit de ceba, tomàtiga i la cabeça d'all. S'hi afegeixen les herbes i es tira tot damunt la carn.

Es tapa d'aigua i es deixa bullir d'una hora a una hora i mitja. Després es tira la picada d'ametlles, les prunes, els pinyons i es posa al forn perquè s'acabi de fer. Es serveix amb el patató frit.

De postres TAMBÓ D'AMETLLA

- 1/2 quilo d'ametlles, 1/2 quilo de sucre, 1 llimona.

Es passen les ametlles per la paella. Quan estiguin un poc torrades es tira el sucre i es va remolcant perquè no es cremi. Quan afaga un color daurat es posarà dins una llauna o damunt el marbre, que abans haurem untat d'oli i, farem una capa d'un dit de gruix que anirem escampant amb mitja llimona.

Deixarem refredar i farem trossos quan encara no estigui ben fred, perquè és més bo de tallar.

¡Bones Festes!

DADES CLIMATOLÒGIQUES - NOVEMBRE 1992- MURO

TEMPERATURES

Màxima : 21,2º - Dia 14

Mitja màximes: 18,8º

Mínima : 7,4º - Dia 22

Mitja mínimes: 10,7º

Oscil·lació màxima: 11,8º - Dia 22

Oscil·lació mínima: 2,6º - Dia 12

PRECIPITACIONS

Total mes: 8,6 l/m.

Màxima: 5,4 l/m. - Dia 2

Pluja apreciable: 2 dies

Pluja inapreciable: 1 dia

Vent dominant

els dies de pluja: N.

Dades facilitades per Bartomeu Martorell Bosch

demografia

María del Mar y Paco Tugores Sastre

El pasado día 12 de octubre, en la Iglesia Parroquial de Muro, recibieron el sacramento de la Primera Comunión los niños María del Mar y Paco Tugores Sastre.

Desde Algebelí la enhorabuena a los comulgantes María del Mar y Paco, a sus padres Paco y Margarita, hermanos y abuelos. Felicidades.

Antonia y Miguel Seguí Munar

El pasado día 11 de octubre, en la Iglesia de San Juan Bautista de Muro, recibió por primera vez el Pan de los Angeles la niña Antonia Seguí Munar. En la misma ceremonia, su hermano Miguel recibió las aguas bautismales.

Nuestra felicitación para Antonia y Miguel, a sus padres Juan y María, abuelos y demás familia.

Pere Antoni i Maria Magdalena Sabater Seguí

El passat dia 29 de novembre, a l'Església Parroquial de Sant Joan Baptista de Muro, va rebre per primera vegada el Pa dels Àngels el nin Pere Antoni Sabater Seguí.

A la mateixa cerimònia la seva germaneta Maria Magdalena va rebre les aigües baptismals.

La nostra enhorabona als seus pares Joan i Maria, padrins i altres familiars.

Venta de local comercial

700 m² con posibilidad de dividir en locales de 200 m²

**En venta 2 plantas
bajas**

C/. Guillermo Ballester y Cerdó,
15 y 17

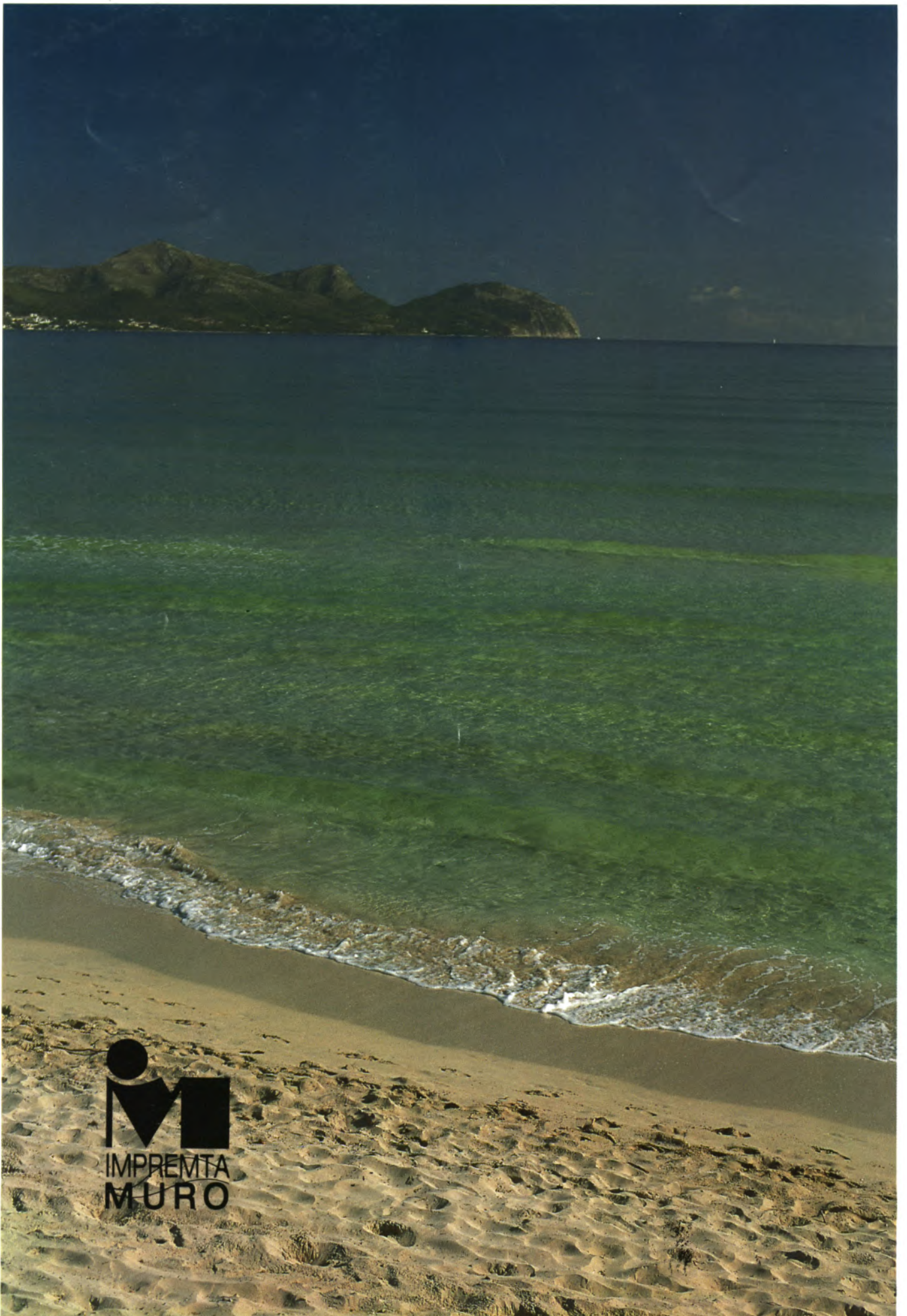
muchas facilidades

INFORMES Y VENTAS:

Juan Quetglas Perelló (a) «Sabataret»

Tel.: 85 18 56 - (Horas de oficina)

IMPREMTA
MURO